

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 93

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος

11 Μαρτίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 93/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 93/02

Υπόθεση C-310/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Petar Dziven κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Σύμβαση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Ποινική διαδικασία σχετικά με αδικήματα στον τομέα του ΦΠΑ — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Διεξαγωγή των αποδείξεων — Παρακολούθησεις τηλεφωνικών συνδιαλέξεων — Άδεια δοθείσα από αναρμόδια δικαστική αρχή — Συνεκτίμηση των ως άνω παρακολουθήσεων ως αποδεικτικών στοιχείων — Εθνική ρύθμιση — Απαγόρευση]

2

2019/C 93/03

Υπόθεση C-162/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Stock Polska sp. z o.o., Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1 — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος με το λεκτικό στοιχείο LUBELSKA — Κυρίαρχο και διακριτικό στοιχείο]

3

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινοποιηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

2019/C 93/04	Υπόθεση C-165/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Morgan Stanley & Co International plc κατά Ministre de l'Économie et des Finances [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έκπτωση του φόρου εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται τόσο για φορολογούμενες πράξεις όσο και για απαλλασσόμενες του φόρου πράξεις (αγαθά και υπηρεσίες μικτής χρήσεως) — Καθορισμός της εφαρμοστέας αναλογίας εκπτώσεως — Υποκατάστημα εταιρίας εγκατεστημένο σε διαφορετικό κράτος μέλος από αυτό της έδρας της εταιρίας — Δαπάνες του υποκαταστήματος αναφερόμενες αποκλειστικώς στη διενέργεια πράξεων του κεντρικού καταστήματος της έδρας — Γενικά έξοδα του υποκαταστήματος τα οποία συμβάλλουν στη διενέργεια τόσο των δικών του πράξεων όσο και των πράξεων του κεντρικού καταστήματος της έδρας] . . .	3
2019/C 93/05	Υπόθεση C-168/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — SH κατά TG [Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα λόγω της καταστάσεως στη Λιβύη — Διαδοχικές συμβάσεις με σκοπό τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως υπέρ οντότητας εγγεγραμμένης σε κατάλογο δεσμεύσεως κεφαλαίων — Καταβολή εξόδων δυνάμει συμβάσεων αντεγγυήσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 204/2011 — Άρθρο 5 — Έννοια «κεφαλαίων που διατίθενται σε οντότητα διαλαμβανόμενη στο παράρτημα III του κανονισμού 204/2011» — Άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Έννοια «απαιτήσεως βάσει εγγυήσεως» — Έννοια «προσώπου ή οντότητας που ενεργεί εξ ονόματος προσώπου το οποίο εμπίπτει στο άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' ή β'»]	4
2019/C 93/06	Υπόθεση C-193/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Cresco Investigation GmbH κατά Markus Achatzi (Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21 — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Άμεση διάκριση λόγω θρησκείας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αναγνωρίζει τη Μεγάλη Παρασκευή ως ημέρα αργίας για ορισμένους εργαζομένους — Δικαιολόγηση — Άρθρο 2, παράγραφος 5 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Υποχρεώσεις των ιδιωτών εργοδοτών και των εθνικών δικαστηρίων στην περίπτωση που το εθνικό δίκαιο δεν συνάδει με την οδηγία 2000/78)	6
2019/C 93/07	Υπόθεση C-258/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — E.B. κατά Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και στην εργασία — Άρθρο 2 — Απόπειρα ασέλγειας από δημόσιο υπάλληλο σε βάρος αρρένων ανηλίκων — Πειθαρχική ποινή που επιβλήθηκε το έτος 1975 — Πρόωρη συνταξιοδότηση με μειωμένη σύνταξη — Δυσμενής διάκριση λόγω γενετήσιου προσανατολισμού — Συνέπειες που έχει για την πειθαρχική ποινή η εφαρμογή της οδηγίας 2000/78/ΕΚ — Τρόπος υπολογισμού της καταβαλλόμενης σύνταξης)	7
2019/C 93/08	Υπόθεση C-265/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά United Parcel Service, Inc., FedEx Corp. (Αίτηση αναίρεσεως — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων — Εξαγορά της TNT Express από την UPS — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία η συγκέντρωση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Οικονομικό πρότυπο το οποίο κατήρτισε η Επιτροπή — Μη γνωστοποίηση των τροποποιήσεων του οικονομετρικού προτύπου — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας)	7
2019/C 93/09	Υπόθεση C-272/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — K.M. Zyla κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Ελευθέρη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ίση μεταχείριση — Φόρος εισοδήματος — Εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως — Εργαζόμενος που εγκατέλειψε το κράτος μέλος της εργασίας του κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους — Εφαρμογή του κανόνα pro rata temporis στη μείωση των εισφορών)	8
2019/C 93/10	Υπόθεση C-313/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 — George Haswani κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 86 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό — Διαδικασία προσαρμογής της προσφυγής — Ανάγκη προσαρμογής των ισχυρισμών και επιχειρημάτων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας — Κατάλογος των προσώπων στα οποία εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Καταχώριση του ονόματος του ανααιρεσιόντος στον κατάλογο) . . .	9
2019/C 93/11	Υπόθεση C-326/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) κατά X, Y και X, Y κατά Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) και Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) κατά Z (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/37/ΕΚ — Έγγραφο κυκλοφορίας οχημάτων — Ελλείψεις στις άδειες κυκλοφορίας — Αμοιβαία αναγνώριση — Οδηγία 2007/46/ΕΚ — Οχήματα προγενέστερα της εναρμονίσεως των τεχνικών απαιτήσεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μετατροπές έχουσες αντίκτυπο στα τεχνικά χαρακτηριστικά του οχήματος)	9

2019/C 93/12	Υπόθεση C-386/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stefano Liberato κατά Luminita Luisa Grigorescu [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 5, σημείο 2 — Άρθρο 27 — Άρθρο 35, παράγραφος 3 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 19 — Εκκρεμοδικία — Άρθρο 22, στοιχείο α' — Άρθρο 23, στοιχείο α' — Μη αναγνώριση αποφάσεως σε περίπτωση κατά την οποία η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη — Άρθρο 24 — Απαγόρευση ελέγχου της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου προελεύσεως — Λόγος μη αναγνώρισεως βασιζόμενος σε μη τήρηση των κανόνων περί εκκρεμοδικίας — Δεν υφίσταται]	10
2019/C 93/13	Υπόθεση C-387/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Presidenza del Consiglio dei Ministri κατά Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA [Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Υφιστάμενες ενισχύσεις και νέες ενισχύσεις — Χαρακτηρισμός — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρο 1, στοιχείο β', σημεία iv και v — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Δυνατότητα εφαρμογής — Επιδότησεις που χορηγήθηκαν πριν από την ελευθέρωση αγοράς αρχικά κλειστής στον ανταγωνισμό — Αγωγή αποζημιώσεως κατά του κράτους μέλους την οποία άσκησε ανταγωνιστής της δικαιούχου εταιρίας]	11
2019/C 93/14	Υπόθεση C-389/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από την «Paysera LT» UAB, πρώην «EVP International» UAB (Προδικαστική παραπομπή — Πρόσβαση στη δραστηριότητα των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος — Οδηγία 2009/110/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3 — Κανόνες περί των ιδίων κεφαλαίων — Απαιτούμενα ίδια κεφάλαια για την άσκηση δραστηριοτήτων οι οποίες έχουν σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος — Έννοια της «δραστηριότητας η οποία έχει σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος» — Έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος, υπέρ του πωλητή, στην ονομαστική αξία του ληφθέντος χρηματικού ποσού)	12
2019/C 93/15	Υπόθεση C-419/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Deza, a.s. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, Βασιλείου της Δανίας, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Βασιλείου της Σουηδίας, Βασιλείου της Νορβηγίας [Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Παράρτημα XIV — Κατάρτιση καταλόγου ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση — Εγγραφή στον κατάλογο υποψηφίων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV — Επικαιροποίηση της εγγραφής της ουσίας φθαλικός δι(2 αιθυλοξυλο) εστέρας (DEHP) στον κατάλογο — Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού REACH, καθώς και της αρχής της ασφάλειας δικαίου — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Έκταση του ελέγχου]	12
2019/C 93/16	Υπόθεση C-430/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG κατά Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Εξ αποστάσεως συναπτόμενες συμβάσεις — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο η' — Υποχρέωση ενημερώσεως για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 4 — Σύμβαση που συνάπτεται με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο παρέχει περιορισμένων χώρο ή χρόνο για την απεικόνιση των πληροφοριών — Έννοια του «περιορισμένου χώρου ή χρόνου για την απεικόνιση των πληροφοριών» — Ένθετο σε περιοδικό — Ταχυδρομική κάρτα παραγγελίας περιέχουσα υπερκειμενικό σύνδεσμο ο οποίος παραπέμπει στις πληροφορίες για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως)	13
2019/C 93/17	Υπόθεση C-477/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες Βας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΕ) 1231/2010 — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Πιστοποιητικό τύπου A1 — Άρθρο 1 — Επέκταση της χορηγήσεως πιστοποιητικού τύπου A1 σε υπηκόους τρίτων χωρών με νόμιμη διαμονή στο έδαφος κράτους μέλους — Νόμιμη διαμονή — Έννοια]	14
2019/C 93/18	Υπόθεση C-496/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Deutsche Post AG κατά Hauptzollamt Köln [Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση — Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 39 — Ιδιότητα εγκεκριμένου οικονομικού φορέα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2447 — Άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο — Αιτών που δεν είναι φυσικό πρόσωπο — Ερωτηματολόγιο — Συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρα 6 και 7 — Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 — Άρθρα 5 και 6 — Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα]	14

2019/C 93/19	Υπόθεση C-639/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA «KPMG Baltics», ενεργούσα υπό την ιδιότητα του συνδίκου της AS «Latvijas Krājbanka» κατά SIA «Ķīpars AI» (Προδικαστική παραπομπή — Αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιολογίων — Οδηγία 98/26/EK — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «εντολής μεταβίβασης» — Εντολή πληρωμής απευθυνθείσα από τον δικαιούχο συνήθους τρεχούμενου λογαριασμού σε πιστωτικό ίδρυμα το οποίο εν συνεχεία κηρύχθηκε σε κατάσταση αφερεγγυότητας)	15
2019/C 93/20	Υπόθεση C-661/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M.A., S.A., A.Z. κατά The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Ireland (Προδικαστική παραπομπή — Πολιτική ασύλου — Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Ρήτρες διακριτικής ευχέρειας — Κριτήρια αξιολόγησεως)	16
2019/C 93/21	Υπόθεση C-698/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Toni Klement κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Αίτηση έκπτωσης από το δικαίωμα επί σήματος — Τριδιάστατο σήμα το οποίο αναπαριστά τη μορφή καμίνου — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Αιτιολόγηση]	17
2019/C 93/22	Υπόθεση C-74/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη κινηθείσα από την A Ltd (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2009/138/EK — Ανάλυση και άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και ανασφάλισης — Άρθρο 13, σημείο 13 — Έννοια του «κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος» — Εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος η οποία παρέχει υπηρεσίες ασφάλισης για τους συμβατικούς κινδύνους που συνδέονται με τις μετατροπές των εταιριών σε άλλο κράτος μέλος — Άρθρο 157 — Κράτος μέλος εισπραξης του φόρου επί των ασφαλιστρών)	17
2019/C 93/23	Υπόθεση C-102/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία που κίνησε ο Klaus Manuel Maria Brisch [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 — Άρθρο 65, παράγραφος 2 — Ευρωπαϊκό κληρονομητήριο — Αίτηση για την έκδοση κληρονομητηρίου — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 — Υποχρεωτικός ή προαιρετικός χαρακτήρας του εντύπου που έχει συνταχθεί βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού 1329/2014]	18
2019/C 93/24	Υπόθεση C-551/18 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως κατά του IK (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής — Περιεχόμενο και τύπος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Μη αναγραφή της παρεπόμενης ποινής — Κύρος — Συνέπειες — Αποτέλεσμα επί της κρατήσεως)	18
2019/C 93/25	Υπόθεση C-292/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Γερμανία) στις 27 Απριλίου 2018 — Petra Breyer, Heiko Breyer κατά Sundair GmbH	19
2019/C 93/26	Υπόθεση C-308/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Μαΐου 2018 η Schniga GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-445/16, Schinga GmbH κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)	19
2019/C 93/27	Υπόθεση C-444/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 6 Ιουλίου 2018 — Fluctus s.r.o. κ.λπ.	20
2019/C 93/28	Υπόθεση C-463/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2018 η CeramTec GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-193/17, CeramTec GmbH κατά EUIPO	20
2019/C 93/29	Υπόθεση C-553/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Αυγούστου 2018 η Lion's Head Global Partners LLP κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-294/17, Lion's Head Global Partners LLP κατά EUIPO	20

2019/C 93/30	Υπόθεση C-554/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Αυγούστου 2018 η Lion's Head Global Partners LLP κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP κατά EUIPO	21
2019/C 93/31	Υπόθεση C-608/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2018 η Κυπριακή Δημοκρατία κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-825/16, Κύπρος κατά EUIPO	21
2019/C 93/32	Υπόθεση C-609/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2018 η Κυπριακή Δημοκρατία κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-847/16, Κύπρος κατά EUIPO	22
2019/C 93/33	Υπόθεση C-612/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2018 η ClientEarth κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-644/16, ClientEarth κατά Επιτροπής	23
2019/C 93/34	Υπόθεση C-726/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 22 Νοεμβρίου 2018 — FW, GY κατά U.T.G. — Prefettura di Lucca	25
2019/C 93/35	Υπόθεση C-729/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2018 η VTB Bank PAO, πρώην VTB Bank OAO, κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-734/14, VTB Bank κατά Συμβουλίου	25
2019/C 93/36	Υπόθεση C-732/18 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Νοεμβρίου 2018 οι PAO Rosneft Oil Company, πρώην NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, πρώην RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-715/14, Rosneft κ.λπ. κατά Συμβουλίου	26
2019/C 93/37	Υπόθεση C-749/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 30 Νοεμβρίου 2018 — B, C, D κατά Administration des contributions directes	27
2019/C 93/38	Υπόθεση C-750/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — A, B κατά C	29
2019/C 93/39	Υπόθεση C-758/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 30 Νοεμβρίου 2018 — Bulgarian Air Charter Limited κατά NE	29
2019/C 93/40	Υπόθεση C-796/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 19 Δεκεμβρίου 2018 — Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH κατά Stadt Köln	30
2019/C 93/41	Υπόθεση C-813/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2018 η Deza, a.s. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-400/17, Deza κατά Επιτροπής	31
2019/C 93/42	Υπόθεση C-823/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Δεκεμβρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 18 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-640/16, GEA Group AG κατά Επιτροπής	32
2019/C 93/43	Υπόθεση C-832/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Helsingin hovioikeus (Φινλανδία) στις 21 Δεκεμβρίου 2018 — A κ.λπ. κατά Finnair Oyj	33
2019/C 93/44	Υπόθεση C-2/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 4 Ιανουαρίου 2019 — A. P. κατά Riigiprokuratuur	34
2019/C 93/45	Υπόθεση C-5/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 4 Ιανουαρίου 2019 — Overgaz Mrezhi AD, Ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Bulgarska Gazova Asotsiatsia κατά Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)	34

2019/C 93/46	Υπόθεση C-8/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 7 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά RH	35
2019/C 93/47	Υπόθεση C-60/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιανουαρίου 2019 το Mouvement pour une Europe des nations et des libertés κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 27 Νοεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés κατά Κοινοβουλίου	36

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 93/48	Υπόθεση T-400/10 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Hamas κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα να χαρακτηριστεί αρχή τρίτου κράτους ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)	38
2019/C 93/49	Υπόθεση T-298/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — East West Consulting κατά Επιτροπής [Εξωσυμβατική ευθύνη — Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας — Τρίτο κράτος — Εθνική δημόσια σύμβαση — Αποκεντρωμένη διαχείριση — Απόφαση 2008/969/ΕΚ, Ευρατόμ — Σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης (ΣΕΠ) — Ενεργοποίηση προειδοποίησης στο ΣΕΠ — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης — Άρνηση εκ των προτέρων εγκρίσεως της Επιτροπής — Μη ανάθεση συμβάσεως — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων — Έλλειψη νομίμου βάσεως της προειδοποίησης — Δικαιώματα άμυνας — Τεκμήριο αθωότητας — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Αιτιώδης συνάφεια — Περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη — Απώλεια της συμβάσεως — Απώλεια της ευκαιρίας συνάψεως άλλων συμβάσεων] . . .	40
2019/C 93/50	Υπόθεση T-348/16 OP: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (Ρήτρα διατησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως — Έργο Minatran — Επιλέξιμες δαπάνες — Συμψηφισμός — Ερήμην απόφαση — Ανακοπή)	40
2019/C 93/51	Υπόθεση T-412/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Bena Properties κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα κυριότητας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)	41
2019/C 93/52	Υπόθεση T-413/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Cham κατά Συμβουλίου (Εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην προστασία της τιμής και της υπολήψεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)	42
2019/C 93/53	Υπόθεση T-525/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — GQ κ.λπ. κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσεως — Μεταβατικοί κανόνες σχετικά με την κατάταξη σε τύπους θέσεως — Άρθρο 31 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Βοηθοί υπό μεταβατικό καθεστώς — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται αποκλειστικά εντός της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Πρόσβαση στον τύπο θέσεως «άνωτερος βοηθός» (AST 10) αποκλειστικά κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 4 και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Ίση μεταχείριση — Απώλεια της δυνατότητας προαγωγής στον βαθμό AST 10 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]	43
2019/C 93/54	Υπόθεση T-526/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — FZ κ.λπ. κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσεως — Μεταβατικοί κανόνες σχετικά με την κατάταξη σε τύπους θέσεως — Άρθρο 30 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Βοηθοί υπό μεταβατικό καθεστώς (AD 13) — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 12) — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται αποκλειστικά εντός της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Πρόσβαση στον τύπο θέσεως «προϊστάμενος μονάδας ή ισοδύναμη θέση» ή «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» αποκλειστικά κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 4 και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Ίση μεταχείριση — Απώλεια της δυνατότητας προαγωγής στον ανώτερο βαθμό — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]	44

2019/C 93/55	Υπόθεση T-540/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — FZ κ.λπ. κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσεως — Μεταβατικοί κανόνες σχετικά με την κατάταξη σε τύπους θέσεων — Άρθρο 30 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Διοικητικοί υπάλληλοι υπό μεταβατικό καθεστώς (AD 13) — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 12) — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται αποκλειστικά εντός της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Πρόσβαση στον τύπο θέσεως «προϊστάμενος μονάδας ή ισοδύναμη θέση» ή «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» αποκλειστικά κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 4 και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Έννοια της βλαπτικής πράξεως — Επιβεβαιωτική πράξη — Εκκρεμοδικία — Τήρηση των προϋποθέσεων που αφορούν την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Απαράδεκτο]	45
2019/C 93/56	Υποθέσεις T-641/16 RENV και T-137/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Κακοί κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Προκήρυξη διαγωνισμού — Γενικός διαγωνισμός — Μη αποδοχή υποψηφίου στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολόγησεως — Μη αναγνώριση πτυχίων ή διπλωμάτων — Αποδοχή σε προηγούμενο διαγωνισμό — Παρεμφερείς προϋποθέσεις διαγωνισμών — Κανόνας περί αντιστοιχίας μεταξύ δικογράφου της προσφυγής και διοικητικής ενστάσεως — Δεδικασμένο — Μη τήρηση της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας — Βλαπτική πράξη υπό την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ — Αρμοδιότητα του εκδότη της πράξεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	46
2019/C 93/57	Υπόθεση T-750/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — FV κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 42γ του ΚΥΚ — Απομάκρυνση από τη θέση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Ίση μεταχείριση — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ευθύνη)	47
2019/C 93/58	Υπόθεση T-881/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2019 — HJ κατά EMA [Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Εν μέρει απαράδεκτο — Αίτηση έκδοσης διαταγής — Πρόσβαση των υπαλλήλων στον ατομικό τους φάκελο — Άρθρα 26 και 26α του ΚΥΚ — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Ατομικός φάκελος ο οποίος κατέστη προσβάσιμος σε όλα τα μέλη του προσωπικού του EMA — Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης — Ευθύνη — Ηθική βλάβη]	47
2019/C 93/59	Υπόθεση T-46/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — TDH Group κατά EUIPO — Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Pet Cuisine — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Σχετικός λόγος απαράδεκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	48
2019/C 93/60	Υπόθεση T-111/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2019 — Computer Market κατά EUIPO (COMPUTER MARKET) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης COMPUTER MARKET — Απόλυτος λόγος απαράδεκτου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του δικογράφου προσφυγής — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 68 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κανόνας 49, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]}	49
2019/C 93/61	Υπόθεση T-128/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Torné κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ του 2014 — Άδεια για προσωπικούς λόγους — Παράλληλη πρόσληψη με την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου — Μεταβατικά μέτρα σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες του τρόπου υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Αίτηση εκδόσεως αποφάσεως εκ των προτέρων — Βλαπτική πράξη — Σκοπός των μεταβατικών μέτρων — Εφαρμογή <i>ratione personae</i> — Ανάλυση υπηρεσίας)	49
2019/C 93/62	Υπόθεση T-160/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2019 — RY κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Άρθρο 2, στοιχείο γ', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Απόλυση — Κλονισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης — Δικαίωμα προηγούμενης ακροάσεως — Βάρος αποδείξεως)	50

2019/C 93/63	Υπόθεση T-464/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — TP κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Παρακράτηση από τον μισθό — Παροχή διατροφής την οποία επιδίκασε εθνικό δικαστήριο στο πλαίσιο διαδικασίας εκδόσεως διαζυγίου — Καλόπιστη συνεργασία με τις εθνικές δικαστικές αρχές — Δέσμια αρμοδιότητα — Άρθρο 24 του ΚΥΚ — Ευρωπαϊκός κώδικας δεοντολογίας — Κανόνας συμφωνίας — Βλαπτική πράξη — Αγωγή αποζημίωσης — Τήρηση της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας)	51
2019/C 93/64	Υπόθεση T-477/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Haswani κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολόγησας — Αναλογικότητα — Σφάλμα εκτίμησης)	51
2019/C 93/65	Υπόθεση T-489/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Windspiel Manufaktur κατά EUIPO (Απεικόνιση πώματος φιάλης) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά πώμα φιάλης — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001])	52
2019/C 93/66	Υπόθεση T-572/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — UC κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2015 — Έκθεση βαθμολογίας — Απονομή μορίων αξιολογήσεως προσόντων — Υποχρέωση αιτιολόγησας — Δικαίωμα ακροάσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Ευθύνη — Ηθική βλάβη)	53
2019/C 93/67	Υπόθεση T-576/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Mas Que Vinos Global κατά EUIPO — JESA (EL SEÑORITO) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EL SEÑORITO — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα SEÑORITA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001])	53
2019/C 93/68	Υπόθεση T-671/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Turbo-K International κατά EUIPO — Turbo-K (TURBO-K) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TURBO-K — Μη καταχωρισθέντα προγενέστερα σήματα TURBO-K — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Σύστημα αγωγής του common law λόγω προσβολής διακριτικού σημείου (action for passing off) — «Goodwill»)	54
2019/C 93/69	Υπόθεση T-761/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — UR κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/322/16 για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα του ελέγχου (AD 5/AD 7) — Όρος συμμετοχής — Απαιτούμενος τίτλος σπουδών — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων — Υποχρέωση αιτιολόγησας — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ]	55
2019/C 93/70	Υπόθεση T-801/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	55
2019/C 93/71	Υπόθεση T-802/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	56
2019/C 93/72	Υπόθεση T-803/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ORIGINAL excellent dermatest — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	57

2019/C 93/73	Υπόθεση T-832/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2019 — achtung! κατά EUIPO (achtung!) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επέκταση της ισχύος διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα achtung! — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»	57
2019/C 93/74	Υπόθεση T-7/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Inforsacom Logicalis κατά EUIPO (Business and technology working as one) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Business and technology working as one — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	58
2019/C 93/75	Υπόθεση T-30/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Yado κατά EUIPO — Dnectis CZ (Μαξιλάρι υποστήριξης) «Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 2371591-0001 (Μαξιλάρι υποστήριξης) — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Αποστολή εγγράφου στο EUIPO με χρήση του εντύπου επικοινωνίας — Αποστολή εγγράφου στο EUIPO με χρήση ηλεκτρονικού μέσου ή μέσω τηλεομοιοτυπίας»	58
2019/C 93/76	Υπόθεση T-40/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Ecolab USA κατά EUIPO (SOLIDPOWER) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα SOLIDPOWER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	59
2019/C 93/77	Υπόθεση T-91/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Equity Cheque Capital Corporation κατά EUIPO (DIAMOND CARD) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DIAMOND CARD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	60
2019/C 93/78	Υπόθεση T-368/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — ETI Gıda Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO — Grupo Bimbo (ETI Bumbo) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ETI Bumbo — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIMBO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ενδιαφερόμενο κοινό — Ομοιότητα των σημείων — Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»	60
2019/C 93/79	Υπόθεση T-160/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Θεοδωρακίδη κατά EUIPO — Μπενεπούλου (THYREOS VASSILIKI) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης THYREOS VASSILIKI — Κήρυξη της ακυρότητας — Δικαίωμα στο όνομα Βασιλική στην Ελλάδα — Σχετικός λόγος ακυρότητας αντλούμενος από προσβολή του δικαιώματος σε όνομα — Άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»	61
2019/C 93/80	Υπόθεση T-304/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2019 — MLPS κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως και προσφυγή κατά παραλείψεως — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Αρνηση της Επιτροπής να κινηθεί διαδικασία βάσει του άρθρου 7 ΣΕΕ — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	61
2019/C 93/81	Υπόθεση T-331/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Szécsi και Somossy κατά Επιτροπής (Αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δικαίο — Παράλειψη της Επιτροπής να λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει την τήρηση, από τα συγγρικά δικαστήρια, του άρθρου 13 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ και της εθνικής ρυθμίσεως μεταφοράς του στην εσωτερική έννομη τάξη — Απαράδεκτο)	62
2019/C 93/82	Υπόθεση T-436/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Prigent κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Αρνηση της Επιτροπής να κινηθεί διαδικασία λόγω παραβάσεως — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	62
2019/C 93/83	Υπόθεση T-557/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2019 — LG Electronics κατά EUIPO — Beko (BECON) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	63

2019/C 93/84	Υπόθεση T-574/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2019 — Agrochem-Maks κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία oxasulfuron (οξασουλφουρόνη) — Μη ανανέωση της εγκρίσεως για τη διάθεση στην αγορά — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επειγόντος — Στάθμιση των συμφερόντων]	64
2019/C 93/85	Υπόθεση T-751/18: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2018 — Daimler κατά Επιτροπής	64
2019/C 93/86	Υπόθεση T-755/18: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2018 — FL Brüterei M-V κ.λπ. κατά Επιτροπής	65
2019/C 93/87	Υπόθεση T-756/18: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2018 — AG κατά Ευρωπόλ	67
2019/C 93/88	Υπόθεση T-760/18: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2018 — Intercontinental Exchange Holdings κατά EUIPO — New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)	68
2019/C 93/89	Υπόθεση T-6/19: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2019 — Irish Wind Farmers' Association κ.λπ. κατά Επιτροπής	69
2019/C 93/90	Υπόθεση T-10/19: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2019 — United States Seafoods κατά EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)	69
2019/C 93/91	Υπόθεση T-17/19: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2019 — Giulia Moi κατά Κοινοβουλίου	70
2019/C 93/92	Υπόθεση T-21/19: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2019 — Pablosky κατά EUIPO — docPrice (mediFLEX easystep)	71
2019/C 93/93	Υπόθεση T-23/19: Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2019 — Limango κατά EUIPO — Consolidated Artists (limango)	72
2019/C 93/94	Υπόθεση T-24/19: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2019 — INC και Consorzio Stabile Sis κατά Επιτροπής	73
2019/C 93/95	Υπόθεση T-29/19: Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2019 — Idea Groupe κατά EUIPO —The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)	73
2019/C 93/96	Υπόθεση T-35/19: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Benavides Torres κατά Συμβουλίου	74
2019/C 93/97	Υπόθεση T-36/19: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2019 — PE Digital κατά EUIPO — Spark Networks Services (ElitePartner)	75
2019/C 93/98	Υπόθεση T-40/19: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2019 — Amigüitos pets & life κατά EUIPO — Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)	76
2019/C 93/99	Υπόθεση T-44/19: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Globalia Corporación Empresarial κατά EUIPO — Touring Club Italiano (TC Touring Club)	77
2019/C 93/100	Υπόθεση T-46/19: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2019 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	78

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2019/C 93/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 82 της 4.3.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 72 της 25.2.2019

EE C 65 της 18.2.2019

EE C 54 της 11.2.2019

EE C 44 της 4.2.2019

EE C 35 της 28.1.2019

EE C 25 της 21.1.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Petar Dzivev κ.λπ.

(Υπόθεση C-310/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Σύμβαση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Ποινική διαδικασία σχετικά με αδικήματα στον τομέα του ΦΠΑ — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Διεξαγωγή των αποδείξεων — Παρακολούθησεις τηλεφωνικών συνδιαλέξεων — Άδεια δοθείσα από αναρμόδια δικαστική αρχή — Συνεκτίμηση των ως άνω παρακολουθήσεων ως αποδεικτικών στοιχείων — Εθνική ρύθμιση — Απαγόρευση]

(2019/C 93/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Petar Dzivev, Galina Angelova, Georgi Dimov, Milko Velkov

Διατακτικό

Το άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καθώς και το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 2, παράγραφος 1, της Συμβάσεως η οποία καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιουλίου 1995, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται, με γνώμονα την αρχή της αποτελεσματικότητας των ποινικών διώξεων που αφορούν αδικήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), στην εκ μέρους του εθνικού δικαστή εφαρμογή εθνικού κανόνα που προβλέπει ότι πρέπει να αποκλείονται από ποινική διαδικασία αποδεικτικά στοιχεία, όπως παρακολούθησεις τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, για τα οποία απαιτείται προηγούμενη δικαστική άδεια, όταν η εν λόγω άδεια έχει δοθεί από αναρμόδια δικαστική αρχή, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία μόνον αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία είναι ικανά να αποδείξουν τη διάπραξη των επίμαχων αδικημάτων.

(¹) EE C 310 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Stock Polska sp. z o.o., Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import

(Υπόθεση C-162/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1 — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος με το λεκτικό στοιχείο LUBELSKA — Κυρίαρχο και διακριτικό στοιχείο]

(2019/C 93/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Stock Polska sp. z o.o. (εκπρόσωπος: T. Gawrylczyk, radca prawny), Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: M. Rajh και Δ. Μπότης), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (εκπρόσωπος: R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Morgan Stanley & Co International plc κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-165/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έκπτωση του φόρου εισροών — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται τόσο για φορολογούμενες πράξεις όσο και για απαλλασσόμενες του φόρου πράξεις (αγαθά και υπηρεσίες μικτής χρήσεως) — Καθορισμός της εφαρμοστέας αναλογίας εκπτώσεως — Υποκατάστημα εταιρίας εγκατεστημένο σε διαφορετικό κράτος μέλος από αυτό της έδρας της εταιρίας — Δαπάνες του υποκαταστήματος αναφερόμενες αποκλειστικώς στη διενέργεια πράξεων του κεντρικού καταστήματος της έδρας — Γενικά έξοδα του υποκαταστήματος τα οποία συμβάλλουν στη διενέργεια τόσο των δικών του πράξεων όσο και των πράξεων του κεντρικού καταστήματος της έδρας]

(2019/C 93/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Morgan Stanley & Co International plc

κατά

Ministre de l'Économie et des Finances

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφοι 2, 3 και 5, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, καθώς και τα άρθρα 168, 169 και 173 έως 175 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι, ως προς τις δαπάνες υποκαταστήματος εγγεγραμμένου στο μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας ορισμένου κράτους μέλους, οι οποίες αναφέρονται, αποκλειστικώς, τόσο σε πράξεις υποκείμενες στον φόρο προστιθέμενης αξίας όσο και σε πράξεις απαλλασσόμενες του φόρου αυτού οι οποίες διενεργούνται από το κεντρικό κατάστημα με έδρα σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να εφαρμόζεται αναλογία εκπτώσεως η οποία προκύπτει από το κλάσμα που περιλαμβάνει, στον παρονομαστή, τον κύκλο εργασιών, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας, μόνο για τις πράξεις αυτές και, στον αριθμητή, τις φορολογούμενες πράξεις που επίσης θα παρείχαν δικαίωμα προς έκπτωση αν είχαν διενεργηθεί στο κράτος μέλος στο μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας του οποίου είναι εγγεγραμμένο το εν λόγω υποκατάστημα, ακόμη και όταν αυτό το δικαίωμα προς έκπτωση απορρέει από την επιλογή στην οποία προέβη το υποκατάστημα περί υπαγωγής στον φόρο προστιθέμενης αξίας των διενεργούμενων στο κράτος αυτό πράξεων.
- 2) Το άρθρο 17, παράγραφοι 2, 3 και 5, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388, καθώς και τα άρθρα 168, 169 και 173 έως 175 της οδηγίας 2006/112 έχουν την έννοια ότι, για τον καθορισμό της αναλογίας εκπτώσεως που εφαρμόζεται στα γενικά έξοδα υποκαταστήματος εγγεγραμμένου στο μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας ορισμένου κράτους μέλους, τα οποία συμβάλλουν στη διενέργεια τόσο πράξεων του υποκαταστήματος στο κράτος αυτό όσο και πράξεων του κεντρικού καταστήματος της έδρας σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, στον παρονομαστή του κλάσματος που συνιστά αυτή την αναλογία εκπτώσεως, τόσο οι πράξεις του εν λόγω υποκαταστήματος όσο και οι πράξεις του κεντρικού καταστήματος της έδρας, με τη διευκρίνιση ότι πρέπει να περιλαμβάνονται στον αριθμητή του κλάσματος, εκτός των φορολογούμενων πράξεων που διενεργεί το ίδιο υποκατάστημα, μόνον οι φορολογούμενες πράξεις που διενεργεί το κεντρικό κατάστημα της έδρας οι οποίες επίσης θα παρείχαν δικαίωμα προς έκπτωση αν είχαν διενεργηθεί στο κράτος στο μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας του οποίου είναι εγγεγραμμένο το οικείο υποκατάστημα.

(¹) EE C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SH κατά TG

(Υπόθεση C-168/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα λόγω της καταστάσεως στη Λιβύη — Διαδοχικές συμβάσεις με σκοπό τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως υπέρ οντότητας εγγεγραμμένης σε κατάλογο δεσμεύσεως κεφαλαίων — Καταβολή εξόδων δυνάμει συμβάσεων αντεγγυήσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 204/2011 — Άρθρο 5 — Έννοια «κεφαλαίων που διατίθενται σε οντότητα διαλαμβανόμενη στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 204/2011» — Άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Έννοια «απαιτήσεως βάσει εγγυήσεως» — Έννοια «προσώπου ή οντότητας που ενεργεί εξ ονόματος προσώπου το οποίο εμπίπτει στο άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' ή β'»]

(2019/C 93/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SH

κατά

TG

παρισταμένης της: UF

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια:
 - ότι εφαρμόζεται σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία έξοδα τα οποία οφείλονται δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως πρέπει να καταβληθούν από τράπεζα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς λιβυκή τράπεζα το όνομα της οποίας αναγράφεται στον κατάλογο του παραρτήματος III του ως άνω κανονισμού, και
 - ότι, καταρχήν, δεν εφαρμόζεται σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία έξοδα τα οποία οφείλονται δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως πρέπει να καταβληθούν από τράπεζα της Ένωσης προς λιβυκή τράπεζα το όνομα της οποίας έχει παύσει να αναγράφεται στον κατάλογο του παραρτήματος III του εν λόγω κανονισμού ή από μια τράπεζα της Ένωσης προς άλλη τράπεζα της Ένωσης, όταν δικαιούχος της τραπεζικής εγγυήσεως που έχει χορηγηθεί από τη λιβυκή τράπεζα είναι οντότητα η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό, εκτός αν μια τέτοια πληρωμή συνεπάγεται, λόγω των νομικών ή οικονομικών δεσμών που υφίστανται μεταξύ της τράπεζας προς την οποία πραγματοποιείται η πληρωμή αυτή και της οντότητας που περιλαμβάνεται στον εν λόγω κατάλογο, έμμεση διάθεση των επίμαχων εξόδων στην οντότητα αυτή.
- 2) Το άρθρο 12 του κανονισμού 204/2011 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:
 - υπό την αρχική του μορφή, εφαρμόζεται σε περίπτωση που έξοδα τα οποία οφείλονται δυνάμει συμβάσεων αντεγγυήσεως πρέπει να καταβληθούν από τράπεζα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς λιβυκή τράπεζα εγγεγραμμένη στον κατάλογο του παραρτήματος III του ως άνω κανονισμού καθώς και από τράπεζα της Ένωσης προς λιβυκή τράπεζα που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό, όταν δικαιούχος της τραπεζικής εγγυήσεως που έχει χορηγηθεί από τη λιβυκή τράπεζα είναι οντότητα που περιλαμβάνεται στον εν λόγω κατάλογο, υπό την προϋπόθεση ότι η λιβυκή τράπεζα θεωρείται ως οντότητα που ενεργεί εξ ονόματος της Λιβυκής Κυβερνήσεως, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει·
 - υπό τη μορφή που έλαβε με τον κανονισμό (ΕΕ) 45/2014 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2014, δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που έξοδα τα οποία οφείλονται δυνάμει συμβάσεων αντεγγυήσεως πρέπει να καταβληθούν από τράπεζα της Ένωσης προς λιβυκή τράπεζα εγγεγραμμένη στον κατάλογο του παραρτήματος III του ως άνω κανονισμού καθώς και από τράπεζα της Ένωσης προς λιβυκή τράπεζα που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό, όταν δικαιούχος της τραπεζικής εγγυήσεως που έχει χορηγηθεί από τη λιβυκή τράπεζα είναι οντότητα που περιλαμβάνεται στον εν λόγω κατάλογο, εφόσον τα ως άνω έξοδα καταβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού, και
 - τόσο υπό την αρχική του μορφή όσο και υπό τη μορφή που έλαβε με τον κανονισμό 45/2014, δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που έξοδα τα οποία οφείλονται δυνάμει συμβάσεων αντεγγυήσεως πρέπει να καταβληθούν από μια τράπεζα της Ένωσης προς άλλη τράπεζα της Ένωσης.
- 3) Το άρθρο 9 του κανονισμού 204/2011 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στις πληρωμές εξόδων όπως αυτά τα οποία οφείλονται δυνάμει των διάφορων επίμαχων στην κύρια δίκη συμβάσεων.
- 4) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 204/2011, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται στα έξοδα αντεγγυήσεως τα οποία οφείλονται από μια τράπεζα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς άλλη τράπεζα της Ένωσης σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία η οριστική εκκαθάριση λαμβάνει χώρα μετά την έναρξη ισχύος του ως άνω κανονισμού.

(¹) EE C 221 της 10.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cresco Investigation GmbH κατά Markus Achatzi

(Υπόθεση C-193/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21 — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Άμεση διάκριση λόγω θρησκείας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αναγνωρίζει τη Μεγάλη Παρασκευή ως ημέρα αργίας για ορισμένους εργαζομένους — Δικαιολόγηση — Άρθρο 2, παράγραφος 5 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Υποχρεώσεις των ιδιωτών εργοδοτών και των εθνικών δικαστηρίων στην περίπτωση που το εθνικό δίκαιο δεν συνάδει με την οδηγία 2000/78)

(2019/C 93/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cresco Investigation GmbH

κατά

Markus Achatzi

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1 και το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι εισάγει άμεση διάκριση λόγω θρησκείας εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει, αφενός, ότι η Μεγάλη Παρασκευή είναι αργία μόνο για τους εργαζομένους που είναι μέλη ορισμένων χριστιανικών εκκλησιών και, αφετέρου, ότι μόνο οι εργαζόμενοι αυτοί δικαιούνται πρόσθετη αμοιβή για την παρασχεθείσα εργασία, εφόσον απασχοληθούν κατά την ημέρα αυτή.

Τα μέτρα που προβλέπει η ως άνω εθνική νομοθετική ρύθμιση δεν μπορούν να θεωρηθούν αναγκαία μέτρα για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων και των ελευθεριών άλλων, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, της εν λόγω οδηγίας, ούτε ειδικά μέτρα με σκοπό την αντιστάθμιση μειονεκτημάτων λόγω θρησκείας, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

- 2) Το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι, ενόσω το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν τροποποιεί, προς αποκατάσταση της ίσης μεταχειρίσεως, τη νομοθεσία του βάσει της οποίας το δικαίωμα στην αργία της Μεγάλης Παρασκευής αναγνωρίζεται μόνο στους εργαζομένους που είναι μέλη ορισμένων χριστιανικών εκκλησιών, ο ιδιώτης εργοδότης που υπόκειται στη ρύθμιση αυτή υποχρεούται να αναγνωρίζει και στους λοιπούς εργαζομένους του το δικαίωμα στην αργία της Μεγάλης Παρασκευής, εφόσον οι εργαζόμενοι αυτοί του έχουν προηγουμένως ζητήσει να απαλλαγούν από την υποχρέωση παροχής εργασίας κατά την ημέρα αυτή, και, κατά συνέπεια, να αναγνωρίζει στους εργαζομένους αυτούς το δικαίωμα σε πρόσθετη αμοιβή για την παρασχεθείσα εργασία, αν ο εν λόγω εργοδότης δεν δεχθεί το αίτημά τους αυτό.

⁽¹⁾ EE C 283 της 28.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E.B. κατά Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Υπόθεση C-258/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/EK — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και στην εργασία — Άρθρο 2 — Απόπειρα ασέλγειας από δημόσιο υπάλληλο σε βάρος αρρένων ανηλίκων — Πειθαρχική ποινή που επιβλήθηκε το έτος 1975 — Πρόωρη συνταξιοδότηση με μειωμένη σύνταξη — Δυσμενής διάκριση λόγω γενετήσιου προσανατολισμού — Συνέπειες που έχει για την πειθαρχική ποινή η εφαρμογή της οδηγίας 2000/78/EK — Τρόπος υπολογισμού της καταβαλλόμενης σύνταξης)

(2019/C 93/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E.B.

κατά

Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2 της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται, μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο, ήτοι από τις 3 Δεκεμβρίου 2003, στα μελλοντικά αποτελέσματα μιας καταστάσας απρόσβλητης πειθαρχικής απόφασης η οποία έχει εκδοθεί πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής και η οποία διατάσσει την πρόωρη συνταξιοδότηση δημοσίου υπαλλήλου με μειωμένη σύνταξη.
- 2) Η οδηγία 2000/78 έχει την έννοια ότι, σε κατάσταση όπως η περιγραφόμενη στο σημείο 1 του διατακτικού της παρούσας απόφασης, δεν επιβάλλει στο εθνικό δικαστήριο να επανεξετάσει, για το διάστημα μετά τις 3 Δεκεμβρίου 2003, την καταστάσα απρόσβλητη πειθαρχική απόφαση με την οποία διατάχθηκε η πρόωρη συνταξιοδότηση του υπαλλήλου, αλλά τη μείωση της σύνταξής του, προκειμένου να καθορίσει το ύψος της σύνταξης την οποία ο υπάλληλος αυτός θα εισέπραττε αν δεν είχε μεσολαβήσει η δυσμενής διάκριση λόγω γενετήσιου προσανατολισμού.

⁽¹⁾ EE C 283 της 28.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

(Υπόθεση C-265/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση ανατρέσεως — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων — Εξαγορά της TNT Express από την UPS — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία η συγκέντρωση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Οικονομικό πρότυπο το οποίο κατήρτισε η Επιτροπή — Μη γνωστοποίηση των τροποποιήσεων του οικονομικού προτύπου — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας)

(2019/C 93/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, N. Khan, H. Leupold και A. Biolan)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: United Parcel Service, Inc. (εκπρόσωποι: A. Ryan, solicitor, F. Hoseinian, advokat, W. Knibbeler, S. A. Pliego και P. van den Berg, advocaten, και F. Roscam Abbing, advocate), FedEx Corp. (εκπρόσωποι: F. Carlin, barrister, G. Bushell, solicitor, και N. Nijjahr, Rechtsanwältin)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — K.M. Zyla κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-272/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ίση μεταχείριση — Φόρος εισοδήματος — Εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως — Εργαζόμενος που εγκατέλειψε το κράτος μέλος της εργασίας του κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους — Εφαρμογή του κανόνα *pro rata temporis* στη μείωση των εισφορών)

(2019/C 93/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K.M. Zyla

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, για τον καθορισμό του ποσού των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως που οφείλει ένας εργαζόμενος, προβλέπει ότι η μείωση των εισφορών αυτών την οποία δικαιούται ο εργαζόμενος για ένα ημερολογιακό έτος είναι ανάλογη προς την περίοδο κατά την οποία ο εργαζόμενος ήταν ασφαλισμένος στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω κράτους μέλους, αποκλείοντας έτσι από την ετήσια μείωση το ποσοστό που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας ο ως άνω εργαζόμενος δεν ήταν ασφαλισμένος στο σύστημα αυτό και κατοικούσε σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να ασκεί εκεί επαγγελματική δραστηριότητα.

(¹) EE C 277 της 21.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 — George Haswani κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-313/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 86 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό — Διαδικασία προσαρμογής της προσφυγής — Ανάγκη προσαρμογής των ισχυρισμών και επιχειρημάτων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας — Κατάλογος των προσώπων στα οποία εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Καταχώριση του ονόματος του αναιρεσιόντος στον κατάλογο)

(2019/C 93/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναηρεσίων: George Haswani (εκπρόσωπος: G. Karouni, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Sikora-Kalèda και Σ. Κυριακοπούλου), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Havas και R. Tricot)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Μαρτίου 2017, Haswani κατά Συμβουλίου (T-231/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:200).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) κατά X, Y και X, Y κατά Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) και Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) κατά Z

(Υπόθεση C-326/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/37/ΕΚ — Έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων — Ελλείψεις στις άδειες κυκλοφορίας — Αμοιβαία αναγνώριση — Οδηγία 2007/46/ΕΚ — Οχήματα προγενέστερα της εναρμόνισης των τεχνικών απαιτήσεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μετατροπές έχουσες αντίκτυπο στα τεχνικά χαρακτηριστικά του οχήματος)

(2019/C 93/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

κατά

X, Y, Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), Z

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 1999/37/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, σχετικά με τα έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημεία 11 και 13, της οδηγίας 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά, έχει την έννοια ότι η οδηγία 1999/37 εφαρμόζεται επί των εγγράφων που εκδόθηκαν από τα κράτη μέλη κατά την ταξινόμηση οχημάτων τα οποία κατασκευάστηκαν πριν από τις 29 Απριλίου 2009, ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 2007/46 στην εσωτερική έννομη τάξη.
- 2) Το άρθρο 4 της οδηγίας 1999/37, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι οι αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έκδοση νέας άδειας κυκλοφορίας μεταχειρισμένου οχήματος μπορούν να αρνηθούν να αναγνωρίσουν την άδεια κυκλοφορίας που εκδόθηκε στο κράτος μέλος στο οποίο είχε προηγουμένως ταξινομηθεί το όχημα αυτό, όταν ελλείπουν ορισμένα υποχρεωτικά στοιχεία, τα αναγραφόμενα σε αυτή στοιχεία δεν αντιστοιχούν στο εν λόγω όχημα και η άδεια αυτή δεν παρέχει τη δυνατότητα αναγνώρισεως του οχήματος αυτού.
- 3) Το άρθρο 24, παράγραφος 6, της οδηγίας 2007/46 δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση μεταχειρισμένου οχήματος το οποίο έχει ήδη ταξινομηθεί σε ορισμένο κράτος μέλος, όταν εμφανίζεται, βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 1999/37, με σκοπό την έκδοση νέας άδειας κυκλοφορίας του ενώπιον της αρμόδιας προς τούτο αρχής άλλου κράτους μέλους. Εντούτοις, εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι το συγκεκριμένο όχημα ενέχει κίνδυνο για την οδική ασφάλεια, η αρχή αυτή μπορεί, δυνάμει του άρθρου 5, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/40/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, να απαιτήσει την υποβολή του εν λόγω οχήματος σε έλεγχο πριν από την ταξινόμησή του.

(¹) EE C 293 της 4.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stefano Liberato κατά Luminita Luisa Grigorescu

(Υπόθεση C-386/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 5, σημείο 2 — Άρθρο 27 — Άρθρο 35, παράγραφος 3 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 19 — Εκκρεμοδικία — Άρθρο 22, στοιχείο α' — Άρθρο 23, στοιχείο α' — Μη αναγνώριση αποφάσεως σε περίπτωση κατά την οποία η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη — Άρθρο 24 — Απαγόρευση ελέγχου της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου προελεύσεως — Λόγος μη αναγνώρισεως βασιζόμενος σε μη τήρηση των κανόνων περί εκκρεμοδικίας — Δεν υφίσταται]

(2019/C 93/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stefano Liberato

κατά

Luminita Luisa Grigorescu

Διατακτικό

Οι κανόνες περί εκκρεμοδικίας που προβλέπονται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, και στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο γαμικής διαφοράς, διαφοράς γονικής μέριμνας ή διαφοράς σχετικής με υποχρεώσεις διατροφής, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται δεύτερο της υποθέσεως εκδίδει, κατά παραβίαση των κανόνων αυτών, απόφαση η οποία κατέστη αμετάκλητη, δεν επιτρέπει στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται το δικαστήριο που είχε επιληφθεί πρώτο της υποθέσεως να απορρίψουν για τον λόγο αυτό και μόνον αίτημα αναγνώρισεως της αποφάσεως αυτής. Ειδικότερα, η παράβαση αυτή δεν δικαιολογεί, αφ' εαυτής, τη μη αναγνώριση της εν λόγω αποφάσεως επειδή η απόφαση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του οικείου κράτους μέλους.

(¹) EE C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Presidenza del Consiglio dei Ministri κατά Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Υπόθεση C-387/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Υφιστάμενες ενισχύσεις και νέες ενισχύσεις — Χαρακτηρισμός — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρο 1, στοιχείο β', σημεία *in* και *v* — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Δυνατότητα εφαρμογής — Επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν πριν από την ελευθέρωση αγοράς αρχικά κλειστής στον ανταγωνισμό — Αγωγή αποζημιώσεως κατά του κράτους μέλους την οποία άσκησε ανταγωνιστής της δικαιούχου εταιρίας]

(2019/C 93/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Presidenza del Consiglio dei Ministri

κατά

Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Διατακτικό

- 1) Επιδοτήσεις οι οποίες χορηγήθηκαν σε επιχείρηση πριν από την ημερομηνία ελευθέρωσης της σχετικής αγοράς, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως υφιστάμενες ενισχύσεις απλώς και μόνο λόγω του ότι η εν λόγω αγορά δεν είχε επισήμως ελευθερωθεί κατά τον χρόνο της χορηγήσεώς τους, εφόσον οι επιδοτήσεις αυτές μπορούσαν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και να νοθεύσουν ή να απειλήσουν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, πράγμα το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο *in*, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ], πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη. Στο μέτρο που οι επίμαχες στην κύρια δίκη επιδοτήσεις χορηγήθηκαν κατά παράβαση της υποχρεώσεως προηγούμενης κοινοποίησεως την οποία θεσπίζει το άρθρο 93 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι κρατικές οντότητες δεν μπορούν να επικαλεσθούν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπου η αγωγή αποζημιώσεως κατά του κράτους μέλους ασκήθηκε από ανταγωνιστή της δικαιούχου εταιρίας, η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν επιτρέπει να επιβληθεί στον ενάγοντα, κατ' ανάλογη εφαρμογή, προδεσμία παραγραφής όπως αυτή του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999.

(¹) EE C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Διαδικασία κινηθείσα από την «Paysera LT» UAB, πρώην «EVP International» UAB

(Υπόθεση C-389/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πρόσβαση στη δραστηριότητα των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος — Οδηγία 2009/110/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3 — Κανόνες περί των ιδίων κεφαλαίων — Απαιτούμενα ίδια κεφάλαια για την άσκηση δραστηριοτήτων οι οποίες έχουν σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος — Έννοια της «δραστηριότητας η οποία έχει σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος» — Έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος, υπέρ του πωλητή, στην ονομαστική αξία του ληφθέντος χρηματικού ποσού)

(2019/C 93/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Paysera LT» UAB, πρώην «EVP International» UAB

παρισταμένης της: Lietuvos bankas

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπηρεσίες που παρέχονται από ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος στο πλαίσιο πράξεων πληρωμών, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη υπηρεσίες, συνιστούν δραστηριότητες που έχουν σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εάν οι υπηρεσίες αυτές συνεπάγονται την έκδοση ή την εξαργύρωση ηλεκτρονικού χρήματος στο πλαίσιο μίας και μόνης πράξης πληρωμής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 309 της 18.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Deza, a.s. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, Βασιλείου της Δανίας, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Βασιλείου της Σουηδίας, Βασιλείου της Νορβηγίας

(Υπόθεση C-419/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Παράρτημα XIV — Κατάρτιση καταλόγου ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση — Εγγραφή στον κατάλογο υποψηφίων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV — Επικαιροποίηση της εγγραφής της ουσίας φθαλικός δι(2 αιθυλοεξυλο) εστέρας (DEHP) στον κατάλογο — Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού REACH, καθώς και της αρχής της ασφάλειας δικαίου — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Έκταση του ελέγχου]

(2019/C 93/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Deza, a.s. (εκπρόσωπος: P. Dejl, advokát)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: W. Broere, N. Herbatschek και M. Heikkilä, επικουρούμενοι από τους M. Procházka και M. Mašková, advokáti), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Nymann-Lindegren και M. Wolff), Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev και L. Zettergren), Βασίλειο της Νορβηγίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Η *Deza a.s.* φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA).
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 293 της 4.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG κατά Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Υπόθεση C-430/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Εξ αποστάσεως συναπτόμενες συμβάσεις — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο η' — Υποχρέωση ενημερώσεως για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 4 — Σύμβαση που συνάπτεται με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο παρέχει περιορισμένο χώρο ή χρόνο για την απεικόνιση των πληροφοριών — Έννοια του «περιορισμένου χώρου ή χρόνου για την απεικόνιση των πληροφοριών» — Ένθετο σε περιοδικό — Ταχυδρομική κάρτα παραγγελίας περιέχουσα υπερκειμενικό σύνδεσμο ο οποίος παραπέμπει στις πληροφορίες για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως)

(2019/C 93/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

κατά

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Διατακτικό

Το ζήτημα αν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, το μέσο επικοινωνίας παρέχει περιορισμένο χώρο ή χρόνο για την απεικόνιση των πληροφοριών, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα το σύνολο των τεχνικών χαρακτηριστικών της εμπορικής επικοινωνίας του εμπόρου. Συναφώς, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει, λαμβανομένων υπόψη του χώρου και του χρόνου που καταλαμβάνει η επικοινωνία αυτή καθώς και του ελάχιστου μεγέθους του τυπογραφικού στοιχείου που θα ήταν κατάλληλο για τον μέσο καταναλωτή αποδέκτη της επικοινωνίας αυτής, αν όλες οι πληροφορίες του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής θα μπορούσαν αντικειμενικά να παρασχεθούν στο πλαίσιο της εν λόγω επικοινωνίας.

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο η', και το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/83 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η σύμβαση συνάπτεται με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο παρέχει περιορισμένο χώρο ή χρόνο για την απεικόνιση των πληροφοριών και εφόσον υπάρχει δικαίωμα υπαναχωρήσεως, ο έμπορος οφείλει να παρέχει στον καταναλωτή, πάνω στο συγκεκριμένο μέσο και πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, τις πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις, την προθεσμία και τις διαδικασίες ασκήσεως του δικαιώματος αυτού. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο έμπορος αυτός πρέπει να παρέχει το υπόδειγμα του εντύπου υπαναχωρήσεως που παρατίθεται στο παράρτημα I, μέρος Β, της οδηγίας αυτής, με άλλο τρόπο, σε απλή και κατανοητή γλώσσα.

(¹) EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες Βασ) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

(Υπόθεση C-477/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΕ) 1231/2010 — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Πιστοποιητικό τύπου A1 — Άρθρο 1 — Επέκταση της χορηγήσεως πιστοποιητικού τύπου A1 σε υπηκόους τρίτων χωρών με νόμιμη διαμονή στο έδαφος κράτους μέλους — Νόμιμη διαμονή — Έννοια]

(2019/C 93/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

κατά

D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Διατακτικό

Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπήκοοι τρίτων χωρών, όπως αυτοί τους οποίους αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίοι διαμένουν και εργάζονται προσωρινά σε διάφορα κράτη μέλη στην υπηρεσία εργοδότη εγκατεστημένου σε κράτος μέλος, δύνανται να επικαλεσθούν, προς όφελός τους, τους κανόνες συντονισμού που προβλέπονται από τους κανονισμούς (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, και (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 883/2004, προκειμένου να προσδιορισθεί σε ποια νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως υπάγονται, εφόσον διαμένουν και εργάζονται νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 357 της 23.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Deutsche Post AG κατά Hauptzollamt Köln

(Υπόθεση C-496/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση — Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 39 — Ιδιότητα εγκεκριμένου οικονομικού φορέα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2447 — Άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο — Αιτών που δεν είναι φυσικό πρόσωπο — Ερωτηματολόγιο — Συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρα 6 και 7 — Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 — Άρθρα 5 και 6 — Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα]

(2019/C 93/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Deutsche Post AG

κατά

Hauptzollamt Köln

Διατακτικό

Το άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, εξεταζόμενο υπό το πρίσμα της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων), έχει την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές μπορούν να απαιτήσουν από τον αιτούμενο την ιδιότητα του εγκεκριμένου οικονομικού φορέα να κοινοποιήσει τους χορηγηθέντες για τους σκοπούς εισπράξεως του φόρου εισοδήματος αριθμούς φορολογικού μητρώου οι οποίοι αφορούν αποκλειστικώς και μόνον τα φυσικά πρόσωπα που διοικούν τον αιτούντα ή ελέγχουν τη διοίκησή του και αυτά που είναι υπεύθυνα για τα τελωνειακά θέματα του αιτούντος, καθώς και τα στοιχεία των αρμόδιων για το σύνολο των προσώπων αυτών φορολογικών υπηρεσιών, υπό την προϋπόθεση ότι τα δεδομένα αυτά παρέχουν στις εν λόγω αρχές τη δυνατότητα να αντλήσουν πληροφορίες σχετικά με σοβαρές ή επανειλημμένες παραβάσεις της τελωνειακής νομοθεσίας ή των φορολογικών διατάξεων ή σχετικά με σοβαρά ποινικά αδικήματα που έχουν διαπραχθεί από τα εν λόγω φυσικά πρόσωπα και συνδέονται με την οικονομική τους δραστηριότητα.

(¹) ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — SIA «KPMG Baltics», ενεργούσα υπό την ιδιότητα του συνδίκου της AS «Latvijas Krājbanka» κατά SIA «Kipars AI»

(Υπόθεση C-639/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων — Οδηγία 98/26/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «εντολής μεταβίβασης» — Εντολή πληρωμής απευθυνθείσα από τον δικαιούχο συνήθους τρεχούμενου λογαριασμού σε πιστωτικό ίδρυμα το οποίο εν συνεχεία κηρύχθηκε σε κατάσταση αφερεγγυότητας)

(2019/C 93/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SIA «KPMG Baltics», ενεργούσα υπό την ιδιότητα του συνδίκου της AS «Latvijas Krājbanka»

κατά

SIA «Kipars AI»

Διατακτικό

Εντολή πληρωμής, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, την οποία έδωσε ο δικαιούχος συνήθους τρεχούμενου λογαριασμού σε πιστωτικό ίδρυμα για τη μεταφορά κεφαλαίων σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, δεν εμπίπτει στην έννοια της «εντολής μεταβίβασης» της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, ούτε, ως εκ τούτου, στο πεδίο εφαρμογής της.

(¹) ΕΕ C 52 της 12.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M.A., S.A., A.Z. κατά The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Ireland

(Υπόθεση C-661/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πολιτική ασύλου — Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Ρήτρες διακριτικής ευχέρειας — Κριτήρια αξιολογήσεως)

(2019/C 93/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M.A., S.A., A.Z.

κατά

The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Ireland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος, το οποίο προσδιορίζεται ως «υπεύθυνο» κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, έχει γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να αποχωρήσει από την Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 50 ΣΕΕ δεν υποχρεώνει το προσδιορίζον κράτος μέλος να εξετάσει το ίδιο τη συγκεκριμένη αίτηση προστασίας, κατ' εφαρμογήν της ρήτρας διακριτικής ευχέρειας που προβλέπεται στο προμνησθέν άρθρο 17, παράγραφος 1.
- 2) Ο κανονισμός 604/2013 έχει την έννοια ότι δεν απαιτεί να επαφίενται στην ίδια εθνική αρχή ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους βάσει των οριζόμενων στον εν λόγω κανονισμό κριτηρίων και η χρήση της προβλεπόμενης στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ρήτρας διακριτικής ευχέρειας.
- 3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει σε κράτος μέλος, το οποίο δεν είναι υπεύθυνο, βάσει των οριζόμενων στον κανονισμό αυτό κριτηρίων, για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας, να λάβει υπόψη το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού και να εξετάσει το ίδιο την αίτηση αυτή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 4) Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 δεν επιβάλλει να προβλέπεται προσφυγή κατά της αποφάσεως να μη γίνει χρήση της δυνατότητας που παρέχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, με την επιφύλαξη ότι η απόφαση αυτή μπορεί να προσβληθεί στο πλαίσιο προσφυγής κατά της αποφάσεως μεταφοράς.
- 5) Το άρθρο 20, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι, ελλείψει αποδείξεως περί του αντιθέτου, η διάταξη αυτή καθιερώνει τεκμήριο σύμφωνα με το οποίο είναι προς το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού να μην αντιμετωπίζεται η κατάσταση του εκάστοτε παιδιού χωριστά από εκείνη των γονέων του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Toni Klement κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-698/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Αίτηση έκπτωσης από το δικαίωμα επί σήματος — Τρισδιάστατο σήμα το οποίο αναπαριστά τη μορφή καμίνου — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Αιτιολόγηση]

(2019/C 93/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Toni Klement (εκπρόσωπος: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: D. Hanf, Δ. Μπότης και D. Walicka)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τον Toni Klement στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη κινηθείσα από την A Ltd

(Υπόθεση C-74/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2009/138/ΕΚ — Ανάλυση και άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης — Άρθρο 13, σημείο 13 — Έννοια του «κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος» — Εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος η οποία παρέχει υπηρεσίες ασφάλισης για τους συμβατικούς κινδύνους που συνδέονται με τις μετατροπές των εταιριών σε άλλο κράτος μέλος — Άρθρο 157 — Κράτος μέλος εισπραξης του φόρου επί των ασφαλιστρών)

(2019/C 93/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A Ltd

παρισταμένης της: Veronsaajien oikeudenvolventayksikkö

Διατακτικό

Το άρθρο 157, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάλυση και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/58/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, σημείο 13, της εν λόγω οδηγίας 2009/138, έχει την έννοια ότι, όταν μια ασφαλιστική εταιρία εγκατεστημένη στο έδαφος κράτους μέλους προσφέρει τη δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης των συμβατικών κινδύνων που συνδέονται με την αξία των μετοχών και με τη δίκαιη τιμή αγοράς που κατέβαλε ο αγοραστής στο πλαίσιο εξαγοράς επιχείρησης, η ασφαλιστική σύμβαση που συνάπτεται στο πλαίσιο αυτό υπόκειται αποκλειστικά στους έμμεσους και τους οιονεί φόρους που επιβαρύνουν τα ασφαλιστρα στο κράτος μέλος εγκατάστασης του λήπτη της ασφάλισης.

⁽¹⁾ EE C 142 της 23.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία που κίνησε ο Klaus Manuel Maria Brisch

(Υπόθεση C-102/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 — Άρθρο 65, παράγραφος 2 — Ευρωπαϊκό κληρονομητήριο — Αίτηση για την έκδοση κληρονομητηρίου — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 — Υποχρεωτικός ή προαιρετικός χαρακτήρας του εντύπου που έχει συνταχθεί βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού 1329/2014]

(2019/C 93/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Klaus Manuel Maria Brisch

Διατακτικό

Το άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, και το άρθρο 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1329/2014 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για τη σύνταξη των εντύπων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, για την υποβολή αιτήσεως εκδόσεως ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, κατά την έννοια του άρθρου 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 650/2012, η χρήση του εντύπου IV, που παρατίθεται στο παράρτημα 4 του εκτελεστικού κανονισμού 1329/2014, είναι προαιρετική.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 23.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως κατά του ΙΚ

(Υπόθεση C-551/18 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής — Περιεχόμενο και τύπος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Μη αναγραφή της παρεπόμενης ποινής — Κύρος — Συνέπειες — Αποτέλεσμα επί της κρατήσεως)

(2019/C 93/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΙΚ

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι η παράλειψη αναγραφής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει του οποίου έγινε η παράδοση του ενδιαφερομένου της παρεπόμενης ποινής της θέσεως στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου, η οποία του επιβλήθηκε για την ίδια αξιόποινη πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η κύρια στερητική της ελευθερίας ποινή, δεν αποκλείει, υπό τις περιστάσεις της κύριας δίκης, τη στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερομένου, προς εκτέλεση της παρεπόμενης αυτής ποινής, μετά τη λήξη της κύριας ποινής και κατόπιν της έκδοσης ρητής προς τούτο απόφασης του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών εθνικού δικαστηρίου.

(¹) EE C 16 της 14.1.2019.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Γερμανία) στις 27 Απριλίου 2018 — Petra Breyer, Heiko Breyer κατά Sundair GmbH

(Υπόθεση C-292/18)

(2019/C 93/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Petra Breyer, Heiko Breyer

Εναγομένη: Sundair GmbH

Με διάταξη της 6ης Δεκεμβρίου 2018 το Δικαστήριο αποφαινεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιχείρηση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία έχει ζητήσει άδεια εκμεταλλεύσεως που ωστόσο δεν της είχε ακόμη χορηγηθεί κατά τις προγραμματισμένες για την πραγματοποίηση των σχεδιαζομένων πτήσεων ημερομηνίες, δεν μπορεί να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και, επομένως, οι οικείοι επιβάτες δεν έχουν δικαίωμα αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Μαΐου 2018 η Schniga GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-445/16, Schinga GmbH κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

(Υπόθεση C-308/18 P)

(2019/C 93/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Schniga GmbH (εκπρόσωποι: G. Würtenberger, R. Kunze και T. Wittmann, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα) με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2018 απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως προδήλως αβάσιμη και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 6 Ιουλίου 2018 — Fluctus s.r.o. κ.λπ.

(Υπόθεση C-444/18)

(2019/C 93/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., SD

Καθή: Landespolizeidirektion Steiermark

Παρεμβαίνουσα: Finanzpolizei

Με διάταξη της 9ης Ιανουαρίου 2019, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφάνθηκε:

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία), με απόφαση της 2ας Ιουλίου 2018, είναι προδήλως απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2018 η CeramTec GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-193/17, CeramTec GmbH κατά EUIPO

(Υπόθεση C-463/18 P)

(2019/C 93/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: CeramTec GmbH (εκπρόσωπος: A. Renck, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2019 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Αυγούστου 2018 η Lion's Head Global Partners LLP κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-294/17, Lion's Head Global Partners LLP κατά EUIPO

(Υπόθεση C-553/18 P)

(2019/C 93/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lion's Head Global Partners LLP (εκπρόσωπος: R. Nöske, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2019 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Αυγούστου 2018 η Lion's Head Global Partners LLP κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP κατά EUIPO

(Υπόθεση C-554/18 P)

(2019/C 93/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lion's Head Global Partners LLP (εκπρόσωπος: R. Nöske, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2019 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2018 η Κυπριακή Δημοκρατία κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-825/16, Κύπρος κατά EUIPO

(Υπόθεση C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Papouis Dairies Ltd.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την αίτηση αναίρεσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-825/16 Κύπρος κατά EUIPO και να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδά τους και στα έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εφάρμοσε στην υπό κρίση υπόθεση τα συμπεράσματα των προηγούμενων αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-292/14 και T-293/14 (ΧΑΛΛΟΥΜΙ και HALLOUMI) και στην υπόθεση T-534/10 (HELLIM). Οι υποθέσεις εκείνες δεν αφορούσαν σήματα πιστοποίησης, αλλά διαφορετικά είδη σημάτων, ειδικότερα δε, αντιστοίχως, συνήθη σήματα της ΕΕ και συλλογικά σήματα. Η βασική λειτουργία των σημάτων αυτών είναι να αποτελούν ένδειξη της εμπορικής προέλευσης των αγαθών (πληθώρα εμπόρων οι οποίοι συνδέονται ως μέλη ένωσης στην περίπτωση του συλλογικού σήματος). Αντιθέτως, η βασική λειτουργία των σημάτων πιστοποίησης δεν είναι η ένδειξη της προέλευσης, αλλά η διάκριση μιας κλάσης προϊόντων, συγκεκριμένα δε προϊόντων τα οποία είναι πιστοποιημένα ως συμμορφούμενα στην πράξη με τους κανόνες περί επιτρεπόμενης χρήσης του σήματος πιστοποίησης HALLOUMI και έχουν εγκριθεί ώστε να παράγονται σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες. Επιπλέον, το ενδιαφερόμενο κοινό στις προηγούμενες αυτές αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου ήταν διαφορετικό από το ενδιαφερόμενο κοινό στην υπό κρίση υπόθεση.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι ένα προγενέστερο εθνικό σήμα –το εθνικό σήμα πιστοποίησης εν προκειμένω– ουδόλως παρουσίαζε διακριτικό χαρακτήρα ώστε να διακρίνει πιστοποιημένα από μη πιστοποιημένα αγαθά· κρίνοντας, εσφαλμένως, ότι το σήμα ήταν περιγραφικό και γενικό· υπονομεύοντας, εσφαλμένως, την εθνική προστασία του εθνικού σήματος· και αμφισβητώντας, εσφαλμένως, το κύρος του εν λόγω σήματος στη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του EUIPO.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τη σύγκριση των σημάτων και την εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης. Εσφαλμένως προσέγγισε τα ζητήματα αυτά θεωρώντας ότι το προγενέστερο σήμα λειτουργούσε ως σήμα ένδειξης της προέλευσης και όχι ως σήμα πιστοποίησης. Ουδόλως αναγνώρισε διακριτικό χαρακτήρα στο προγενέστερο σήμα ως σήμα πιστοποίησης, δηλαδή ως σήμα που διέκρινε αγαθά συμμορφούμενα στην πράξη με τις προδιαγραφές του σήματος πιστοποίησης και παραγόμενα στην πράξη από παραγωγούς εγκεκριμένους από τον δικαιούχο του σήματος πιστοποίησης. Επίσης, δεν έλαβε υπόψη τον συνήθη τρόπο χρήσης των σημάτων πιστοποίησης (τα οποία χρησιμοποιούνται πάντοτε μαζί με διακριτική ονομασία, σήμα ή λογότυπο). Δεν έλαβε υπόψη την έννοια και τη σημασία του επίμαχου σήματος της ΕΕ, καθόσον, ιδίως, δεν εξέτασε αν το στοιχείο «HALLOUMI» είχε ανεξάρτητο διακριτικό χαρακτήρα στο μεταγενέστερο σήμα ως σήμα το οποίο υποδήλωνε, σε αντίθεση προς τα πραγματικά περιστατικά, ότι τα αγαθά που καλύπτονταν από το επίμαχο σήμα της ΕΕ ήταν πιστοποιημένα.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τις εθνικές διατάξεις και την εθνική νομολογία σχετικά με το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα των εθνικών σημάτων πιστοποίησης. Οι προϋποθέσεις και οι λεπτομερείς κανόνες των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων πιστοποίησης δεν εναρμονίστηκαν δυνάμει των οδηγιών 89/104⁽¹⁾ ή 2008/95⁽²⁾ για τα σήματα, ωστόσο ο κανονισμός για το σήμα της ΕΕ προβλέπει ότι τα εθνικά αυτά σήματα μπορούν να αποτελέσουν τη βάση προγενέστερων δικαιωμάτων τα οποία αποκλείουν την καταχώριση σημάτων της ΕΕ. Τα εν λόγω δικαιώματα πρέπει να εξετάζονται υπό το πρίσμα της εθνικής νομολογίας και των εθνικών διατάξεων, κατ' αναλογία προς τα διάφορα εθνικά δικαιώματα για τα οποία κάνει λόγο το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ (δικαιώματα τα οποία επίσης δεν είναι εναρμονισμένα και παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές ως προς τη φύση τους, το περιεχόμενό τους και τα αποτελέσματά τους μεταξύ των κρατών μελών).

⁽¹⁾ Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2018 η Κυπριακή Δημοκρατία κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-847/16, Κύπρος κατά EUIPO

(Υπόθεση C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την αίτηση αναρέσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-847/16 Κύπρος κατά EUIPO και να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως·

— να καταδικάσει το EUIPO και τον παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδά τους και στα έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εφάρμοσε στην υπό κρίση υπόθεση τα συμπεράσματα των προηγούμενων αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-292/14 και T-293/14 (ΧΑΛΛΟΥΜΙ και HALLOUMI) και στην υπόθεση T-534/10 (HELLIM). Οι υποθέσεις εκείνες δεν αφορούσαν σήματα πιστοποίησης, αλλά διαφορετικά είδη σημάτων, ειδικότερα δε, αντιστοίχως, συνήθη σήματα της ΕΕ και συλλογικά σήματα. Η βασική λειτουργία των σημάτων αυτών είναι να αποτελούν ένδειξη της εμπορικής προέλευσης των αγαθών (πληθώρα εμπορών οι οποίοι συνδέονται ως μέλη ένωσης στην περίπτωση του συλλογικού σήματος). Αντιθέτως, η βασική λειτουργία των σημάτων πιστοποίησης δεν είναι η ένδειξη της προέλευσης, αλλά η διάκριση μιας κλάσης προϊόντων, συγκεκριμένα δε προϊόντων τα οποία είναι πιστοποιημένα ως συμμορφούμενα στην πράξη με τους κανόνες περί επιτρεπόμενης χρήσης του σήματος πιστοποίησης HALLOUMI και έχουν εγκριθεί ώστε να παράγονται σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες. Επιπλέον, το ενδιαφερόμενο κοινό στις προηγούμενες αυτές αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου ήταν διαφορετικό από το ενδιαφερόμενο κοινό στην υπό κρίση υπόθεση.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι ένα προγενέστερο εθνικό σήμα –το εθνικό σήμα πιστοποίησης εν προκειμένω– ουδόλως παρουσίαζε διακριτικό χαρακτήρα ώστε να διακρίνει πιστοποιημένα από μη πιστοποιημένα αγαθά· κρίνοντας, εσφαλμένως, ότι το σήμα ήταν περιγραφικό και γενικό· υπονομεύοντας, εσφαλμένως, την εθνική προστασία του εθνικού σήματος· και αμφισβητώντας, εσφαλμένως, το κύρος του εν λόγω σήματος στη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του EUIPO.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τη σύγκριση των σημάτων και την εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης. Εσφαλμένως προσέγγισε τα ζητήματα αυτά θεωρώντας ότι το προγενέστερο σήμα λειτουργούσε ως σήμα ένδειξης της προέλευσης και όχι ως σήμα πιστοποίησης. Ουδόλως αναγνώρισε διακριτικό χαρακτήρα στο προγενέστερο σήμα ως σήμα πιστοποίησης, δηλαδή ως σήμα που διέκρινε αγαθά συμμορφούμενα στην πράξη με τις προδιαγραφές του σήματος πιστοποίησης και παραγόμενα στην πράξη από παραγωγούς εγκεκριμένους από τον δικαιοχού του σήματος πιστοποίησης. Επίσης, δεν έλαβε υπόψη τον συνήθη τρόπο χρήσης των σημάτων πιστοποίησης (τα οποία χρησιμοποιούνται πάντοτε μαζί με διακριτική ονομασία, σήμα ή λογότυπο). Δεν έλαβε υπόψη την έννοια και τη σημασία του επίμαχου σήματος της ΕΕ, καθόσον, ιδίως, δεν εξέτασε αν το στοιχείο «HALLOUMI» είχε ανεξάρτητο διακριτικό χαρακτήρα στο μεταγενέστερο σήμα ως σήμα το οποίο υποδήλωνε, σε αντίθεση προς τα πραγματικά περιστατικά, ότι τα αγαθά που καλύπτονταν από το επίμαχο σήμα της ΕΕ ήταν πιστοποιημένα.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τις εθνικές διατάξεις και την εθνική νομολογία σχετικά με το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα των εθνικών σημάτων πιστοποίησης. Οι προϋποθέσεις και οι λεπτομερείς κανόνες των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων πιστοποίησης δεν εναρμονίστηκαν δυνάμει των οδηγιών 89/104⁽¹⁾ ή 2008/95⁽²⁾ για τα σήματα, ωστόσο ο κανονισμός για το σήμα της ΕΕ προβλέπει ότι τα εθνικά αυτά σήματα μπορούν να αποτελέσουν τη βάση προγενέστερων δικαιωμάτων τα οποία αποκλείουν την καταχώριση σημάτων της ΕΕ. Τα εν λόγω δικαιώματα πρέπει να εξετάζονται υπό το πρίσμα της εθνικής νομολογίας και των εθνικών διατάξεων, κατ' αναλογία προς τα διάφορα εθνικά δικαιώματα για τα οποία κάνει λόγο το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ (δικαιώματα τα οποία επίσης δεν είναι εναρμονισμένα και παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές ως προς τη φύση τους, το περιεχόμενό τους και τα αποτελέσματά τους μεταξύ των κρατών μελών).

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

(²) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2018 η ClientEarth κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-644/16, ClientEarth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-612/18 P)

(2019/C 93/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ClientEarth (εκπρόσωποι: O. W. Brouwer, advocaat, N. Frey, Solicitor, E. N. M. Raedts, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-644/16 (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση) και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για εκ νέου κρίση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: πλάνη περί το δίκαιο και διαδικαστικές πλημμέλειες της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ως προς τον ισχυρισμό ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων δεν μπορεί να αποδυναμώσει τη διαπραγματευτική θέση της Επιτροπής (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 34-51), διά:

- της διευρύνσεως της εξαιρέσεως επί υλικού το οποίο δεν συνδέεται συγκεκριμένα με ορισμένη σχεδιαζόμενη διεθνή συμφωνία·
- της εφαρμογής της εξαιρέσεως των διεθνών σχέσεων χωρίς την απαίτηση για ειδική αιτιολογία ως προς το πώς η γνωστοποίηση θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τις διεθνείς σχέσεις·
- της υποκαταστάσεως της αιτιολογίας σχετικά με τη νομική ανάλυση η οποία περιέχεται στα ζητηθέντα έγγραφα· και
- της παραμορφώσεως αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το στάδιο των διαπραγματεύσεων κατά τον χρόνο της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: πλάνη περί το δίκαιο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως προς τον ισχυρισμό ότι δεν θίγονται οι στρατηγικοί στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 52-53).

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: διαδικαστικές πλημμέλειες και πλάνη περί το δίκαιο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως προς τον ισχυρισμό ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων μάλλον προάγει παρά θίγει το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 54-58).

Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: πλάνη περί το δίκαιο και πλημμέλεια της διαδικασίας στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως προς τον ισχυρισμό ότι η μη γνωστοποίηση για όσο διάστημα υπάρχουν «διαπραγματεύσεις εν εξελίξει» ουσιαστικά συνεπάγεται τη μη γνωστοποίηση επί αόριστον (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 59-67).

Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: διαστρέβλωση των ισχυρισμών που προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σχετικά με το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο κανονισμός δεν επιτρέπει τη γνωστοποίηση εγγράφων «εφόσον η θέση του Δικαστηρίου δεν έχει γίνει γνωστή» (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 68-69).

Έκτος λόγος αναιρέσεως: διαδικαστικές πλημμέλειες στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σχετικά με το έβδομο επιχείρημα ότι η γνωστοποίηση δεν μπορεί να εξαρτάται από ισοδύναμες υποχρεώσεις διαφάνειας των εμπορικών εταιρών (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 72-74).

Έκτος λόγος αναιρέσεως: πλάνη περί το δίκαιο διά της παραβιάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾ κατά την εκτίμηση της μερικής προσβάσεως (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σκέψεις 79-90).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 22 Νοεμβρίου 2018 — FW, GY κατά U.T.G. — Prefettura di Lucca

(Υπόθεση C-726/18)

(2019/C 93/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: FW, GY

Καθής: U.T.G. — Prefettura di Lucca

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιτίθεται το άρθρο 20, παράγραφος 4, της οδηγίας ⁽¹⁾ σε ερμηνεία του άρθρου 23 του νομοθετικού διατάγματος 142/2015 υπό την έννοια ότι ακόμη και πράξεις που συνιστούν παράβαση γενικών κανόνων δικαίου, οι οποίες δεν προβλέπονται ειδικώς στους κανονισμούς των κέντρων υποδοχής, μπορούν να συνιστούν σοβαρή παράβαση των κανονισμών αυτών εάν είναι ικανές να θίξουν την εύρυθμη συμβίωση στις εγκαταστάσεις υποδοχής;

Για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υποβάλλεται στην κρίση του Δικαστηρίου το ακόλουθο ερώτημα:

2) Αντιτίθεται το άρθρο 20, παράγραφος 4, της οδηγίας σε ερμηνεία του άρθρου 23 του νομοθετικού διατάγματος 142/2015 υπό την έννοια ότι για την ανάκληση της υπαγωγής στα μέτρα υποδοχής μπορούν να ληφθούν υπόψη και πράξεις του αιτούντος διεθνή προστασία οι οποίες δεν συνιστούν αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους, εάν είναι πάντως ικανές να θίξουν την εύρυθμη συμβίωση στην εγκατάσταση στην οποία αυτός έχει τοποθετηθεί;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ 2013, L 180, σ. 96).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2018 η VTB Bank ΡΑΟ, πρώην VTB Bank ΟΑΟ, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-734/14, VTB Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-729/18 Ρ)

(2019/C 93/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: VTB Bank ΡΑΟ, πρώην VTB Bank ΟΑΟ (εκπρόσωποι: M. Lester QC, J. Dawid, Barristers, C. Claypoole, Solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην αναρρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να δεχθεί την αίτηση αναρρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου·

- να ακυρώσει τα περιοριστικά μέτρα καθόσον έχουν εφαρμογή επί της VTB·
- να κηρύξει μη σύννομα/μη εφαρμοστέα το άρθρο 1 της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, το άρθρο 5 του κανονισμού 833/2014 ⁽²⁾, το άρθρο 1 της αποφάσεως 2014/659/ΚΕΠΠΑ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, και το άρθρο 1, παράγραφος 5, του κανονισμού 960/2014 ⁽⁴⁾·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της VTB της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, δεχόμενο ότι η προϋπόθεση ένας οργανισμός να έχει «ρητή εντολή να προωθεί την ανταγωνιστικότητα της ρωσικής οικονομίας, τη διαφοροποίησή της και την ενθάρρυνση των επενδύσεών της» δεν τυγχάνει εφαρμοστέα στην περίπτωση της VTB ως «μείζονος πιστωτικού οργανισμού». Συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εσφαλμένα ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα αξιολογήσεως θεωρώντας ότι η VTB πληρούσε τις προϋποθέσεις εγγραφής στους καταλόγους δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού.

Δεύτερος λόγος αναίρεσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εσφαλμένα ότι τα κριτήρια εγγραφής της VTB στους καταλόγους δυνάμει του άρθρου 1 της αποφάσεως και του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού ήταν κατάλληλα και αναλογικά σε σχέση με τους σκοπούς των περιοριστικών μέτρων.

Τρίτος λόγος αναίρεσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εσφαλμένα ότι τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν στην VTB συνιστούσαν αναλογικό περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων της VTB, όπως αυτά κατοχυρώνονται στα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, τόσο από την άποψη των κριτηρίων που θεσπίστηκαν δυνάμει των περιοριστικών μέτρων, όσο και από την άποψη της αποφάσεως εγγραφής της VTB στους καταλόγους βάσει των κριτηρίων αυτών.

- ⁽¹⁾ Απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 13).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 1).
- ⁽³⁾ Απόφαση 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 271, σ. 54).
- ⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 960/2014 του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 833/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 271, σ. 3).

Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Νοεμβρίου 2018 οι PAO Rosneft Oil Company, πρώην NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, πρώην RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-715/14, Rosneft κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-732/18 P)

(2019/C 93/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: PAO Rosneft Oil Company, πρώην NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, πρώην RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (εκπρόσωπος: L. Van den Hende, advocaat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου βάσει των λόγων της παρούσας αιτήσεως ανατρέσεως·
- να αποφανθεί αμετακλήτως επί της υπό κρίση διαφοράς ή να την αναπέμψει προς κρίση στο Γενικό Δικαστήριο· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση βάλλει κατά περιοριστικών μέτρων σχετικά με το μη συμβατικό πετρέλαιο, περιοριστικών μέτρων σχετικά με τις κεφαλαιαγορές και περιοριστικών μέτρων σχετικά με δικαστικές απαιτήσεις, όπως περιέχονται στον κανονισμό 833/2014⁽¹⁾ του Συμβουλίου ή/και στην απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ⁽²⁾ του Συμβουλίου.

Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν επτά λόγους ανατρέσεως:

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το Συμβούλιο τήρησε το άρθρο 296 ΣΛΕΕ θεσπίζοντας τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα σχετικά με το μη συμβατικό πετρέλαιο.

Δεύτερος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το Συμβούλιο τήρησε το άρθρο 296 ΣΛΕΕ θεσπίζοντας τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα σχετικά με τις κεφαλαιαγορές.

Τρίτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι υφίσταται λογικός σύνδεσμος μεταξύ των επίμαχων περιοριστικών μέτρων σχετικά με το μη συμβατικό πετρέλαιο και του σκοπού που τούτα επιδιώκουν.

Τέταρτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα περιοριστικά μέτρα σχετικά με το μη συμβατικό πετρέλαιο δεν συνιστούν προσβολή των περιουσιακών δικαιωμάτων των αναιρεσείουσών και της ελευθερίας τους να ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα.

Πέμπτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα περιοριστικά μέτρα σχετικά με τις δικαστικές απαιτήσεις είναι αναλογικά και δεν συνιστούν προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος των αναιρεσείουσών στην ιδιοκτησία.

Έκτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα προσβληθέντα περιοριστικά μέτρα σχετικά με τις κεφαλαιαγορές τηρούν την αρχή της αναλογικότητας και δεν συνιστούν προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος των αναιρεσείουσών να ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα.

Έβδομος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τα περιοριστικά μέτρα σχετικά με το μη συμβατικό πετρέλαιο δικαιολογούνται βάσει των εξαιρέσεων για λόγους ασφαλείας που προβλέπονται στη Συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ-Ρωσίας και στη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του ΠΟΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 13).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 30 Νοεμβρίου 2018 — B, C, D κατά Administration des contributions directes

(Υπόθεση C-749/18)

(2019/C 93/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Β, Γ και Δ

Εφεσίβλητη: Administration des contributions directes

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αποκλείουν νομοθεσία κράτους μέλους που προβλέπει καθεστώς από κοινού φορολογήσεως και, από τη μία πλευρά, επιτρέπει την ενοποίηση των φορολογικών αποτελεσμάτων εταιριών του ιδίου ομίλου, ο οποίος μπορεί να έχει δημιουργηθεί μόνο με κάθετη φορολογική ενοποίηση μεταξύ, αφενός, της εδρεύουσας στην ημεδαπή μητρικής εταιρίας ή της εγχώριας μόνιμης εγκαταστάσεως που έχει η μη εδρεύουσα στην ημεδαπή μητρική εταιρία και, αφετέρου, των ημεδαπών θυγατρικών της, ενώ, από την άλλη πλευρά, δεν επιτρέπει μια αμιγώς οριζόντια φορολογική ενοποίηση αποκλειστικώς θυγατρικών εταιριών, τόσο στην περίπτωση που η μητρική εταιρία δεν εδρεύει στην ημεδαπή ούτε έχει εγχώρια μόνιμη εγκατάσταση όσο και στην περίπτωση που η μητρική εταιρία, εδρεύουσα στην ημεδαπή ή μη, δεν διαθέτει εγχώρια μόνιμη εγκατάσταση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ την έννοια ότι δεν επιτρέπουν την ίδια αυτή νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με καθεστώς από κοινού φορολογήσεως, και, πιο συγκεκριμένα, ότι απαγορεύουν τόσο τον αυστηρό διαχωρισμό μεταξύ των καθεστώτων κάθετης ενοποιήσεως (μεταξύ ηγετικής εταιρίας και των άμεσων ή έμμεσων θυγατρικών της) και οριζόντιας ενοποιήσεως (μεταξύ δύο ή περισσότερων ημεδαπών θυγατρικών μιας ηγετικής εταιρίας που παραμένει εκτός της περιμέτρου της από κοινού φορολογήσεως), ο οποίος απορρέει από τη νομοθεσία αυτή, όσο και τη συνακόλουθη υποχρέωση να τερματιστεί τυχόν προϋφιστάμενη κάθετη ενοποίηση προκειμένου να είναι δυνατή η δημιουργία οριζοντίως ενοποιημένου ομίλου, σε περίπτωση που
 - είχε προηγηθεί κάθετη φορολογική ενοποίηση με εδρεύουσα στο οικείο κράτος μέλος ηγετική εταιρία ενοποιημένου ομίλου σε εθνικό επίπεδο (η οποία εκπροσωπεί ταυτόχρονα την ενδιάμεση θυγατρική σε σχέση με την τελική μητρική εταιρία που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος) και με εδρεύουσες στην ημεδαπή θυγατρικές της ηγετικής εταιρίας, λόγω της αναγνωρίσεως, από τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους, μόνον της δυνατότητας κάθετης ενοποιήσεως, προκειμένου να είναι δυνατός ο προσπορισμός οφέλους από το καθεστώς αυτό, παρά το ότι η τελική μητρική εταιρία εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος,
 - δεν αναγνωρίζεται σε αδελφές εταιρίες της ηγετικής εταιρίας ενοποιημένου ομίλου του οικείου κράτους μέλους (και επομένως επίσης θυγατρικές της τελικής μητρικής εταιρίας που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος) δικαίωμα προσβάσεως στον προϋφιστάμενο ενοποιημένο όμιλο ακριβώς λόγω της ασυμβατότητας μεταξύ των δύο καθεστώτων κάθετης και οριζόντιας από κοινού φορολογήσεως και
 - η ένταξη των εν λόγω αδελφών εταιριών στο καθεστώς ενοποιήσεως των φορολογικών αποτελεσμάτων μεταξύ εταιριών του ομίλου θα συνεπαγόταν την κατάργηση της προϋφιστάμενης κάθετης από κοινού φορολογικής ενοποιήσεως — με τις συναφείς αρνητικές φορολογικές συνέπειες λόγω της μη τηρήσεως της προβλεπόμενης από την εθνική νομοθεσία ελάχιστης διάρκειας η οποία απαιτείται κατά την εθνική νομοθεσία προκειμένου να υπάρξει ενοποίηση — και τη δημιουργία μιας νέας οριζόντιας φορολογικής ενοποιήσεως, ενώ εντούτοις η εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία επικεφαλής ενοποιημένου ομίλου (στο επίπεδο της οποίας ενοποιούνται τα αποτελέσματα των φορολογικών ενοποιημένων εταιριών) παραμένει η ίδια;
- 3) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση και στο δεύτερο ερώτημα, έχουν τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με την αρχή της πρακτικής αποτελεσματικότητας του ενωσιακού δικαίου, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν την ίδια αυτή νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με καθεστώς από κοινού φορολογήσεως και, ειδικότερα, την εφαρμογή προθεσμίας, δυνάμει της οποίας κάθε αίτηση αποδοχής στο καθεστώς της από κοινού φορολογήσεως πρέπει υποχρεωτικώς να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή πριν από τη λήξη της πρώτης χρήσεως για την οποία ζητείται η εφαρμογή του, τούτο δε σε περίπτωση που,
 - σύμφωνα με τις καταφατικές απαντήσεις στα δύο πρώτα ερωτήματα, η νομοθεσία αυτή απέκλειε κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς την ελευθερία εγκαταστάσεως την οριζόντια από κοινού φορολογική ενοποίηση μεταξύ μόνο των θυγατρικών της ίδιας μητρικής εταιρίας και τη μεταβολή ενός υφιστάμενου καθεστώτος καθετώς ενοποιημένου φορολογικών ομίλου μέσω της προσθήκης αδελφών εταιριών της επικεφαλής ενοποιημένου ομίλου εταιρίας,

- η πρακτική των εθνικών διοικητικών αρχών και η νομολογία των εθνικών δικαστηρίων του οικείου κράτους μέλους δέχονταν παγίως, πριν από την έκδοση της αποφάσεως [του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης] της 12ης Ιουνίου 2014 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-39/13, C-40/13 και C-41/13), ότι δεν ετίθετο ζήτημα κύρους της ως άνω νομοθεσίας,
- πλείονες εταιρίες υπέβαλαν, κατόπιν της δημοσίευσής της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014 και πριν ακόμη από τη λήξη του 2014, αίτηση για να ενταχθούν σε υφιστάμενο φορολογικώς ενοποιημένο όμιλο μέσω της αποδοχής οριζόντιας από κοινού φορολογήσεως με την επικεφαλής μητρική εταιρία του υφιστάμενου ενοποιημένου ομίλου, επικαλούμενες την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014, και
- η αίτηση αυτή αφορά όχι μόνο τη χρήση 2014, η οποία έτρεχε ακόμη κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της αιτήσεως, αλλά και την προηγούμενη χρήση του έτους 2013, από της οποίας οι εμπλεκόμενες εταιρίες πληρούσαν όλες τις συμβατές με το ενωσιακό δίκαιο ουσιαστικές προϋποθέσεις για υπαγωγή τους στο καθεστώς της από κοινού φορολογήσεως;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις
3 Δεκεμβρίου 2018 — A, B κατά C**

(Υπόθεση C-750/18)

(2019/C 93/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: A, B

Καθού: C

Προδικαστικό ερώτημα

Πώς πρέπει να ερμηνευτεί η οδηγία 93/13⁽¹⁾, και ειδικότερα η κατοχυρούμενη σε αυτήν αρχή του σωρευτικού αποτελέσματος, προκειμένου να εκτιμηθεί αν το ποσό της αποζημιώσεως που επιβάλλεται στον καταναλωτή ο οποίος δεν εκτελεί τις υποχρεώσεις του (στο εξής: ποινική ρήτρα) είναι δυσανάλογα υψηλό κατά την έννοια του σημείου 1, στοιχείο ε', του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, σε περίπτωση κατά την οποία πρόκειται για ποινικές ρήτρες συνδεδεμένες με διάφορες παραβάσεις ποικίλων ειδών, οι οποίες, λόγω της φύσης τους, δεν λαμβάνουν χώρα απαραίτητως από κοινού, και πράγματι εν προκειμένω δεν λαμβάνουν χώρα από κοινού;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις
30 Νοεμβρίου 2018 — Bulgarian Air Charter Limited κατά NE**

(Υπόθεση C-758/18)

(2019/C 93/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα-εναγομένη: Bulgarian Air Charter Limited

Εφεσίβλητη-ενάγουσα: NE

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 5, παράγραφος 3 και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91⁽¹⁾, την έννοια ότι ο πραγματικός αερομεταφορέας, ο οποίος επικαλείται την ύπαρξη εκτάκτων περιστάσεων ως αιτία μεγάλης καθυστέρησης, μπορεί να στηριχθεί στον λόγο απαλλαγής του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών μόνον όταν δύναται, επίσης, να ισχυριστεί και να αποδείξει ότι η καθυστέρηση μεμονωμένου επιβάτη δεν θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί ούτε με νέα κράτηση πτήσεως για την εναλλακτική μεταφορά του;
- 2) Πρέπει η απαιτούμενη κατά το πρώτο ερώτημα νέα κράτηση πτήσεως να πληροί ειδικότερα χρονικά ή ποιοτικά κριτήρια, και συγκεκριμένα τα κριτήρια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών ή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 19 Δεκεμβρίου 2018 — Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH κατά Stadt Köln

(Υπόθεση C-796/18)

(2019/C 93/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Καθού: Stadt Köln

Παρεμβαίνον: Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά μια γραπτή συμφωνία διαθέσεως λογισμικού από φορέα δημόσιας διοίκησης σε άλλον φορέα δημόσιας διοίκησης, η οποία συνδέεται και με συμφωνία συνεργασίας, «δημόσια σύμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο 5, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ⁽¹⁾ ή –υπό την επιφύλαξη του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχεία α' έως γ'– σύμβαση εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, της οδηγίας, εάν ο λήπτης του λογισμικού δεν οφείλει μεν να καταβάλει τίμημα ή να καλύψει δαπάνες, αλλά η συμφωνία συνεργασίας η οποία συνδέεται με τη διάθεση του λογισμικού προβλέπει ότι κάθε συνεργαζόμενο μέρος –δηλαδή και ο λήπτης του λογισμικού– θα διαθέτει δωρεάν στο άλλο μέρος ενδεχόμενες μελλοντικές αναβαθμίσεις του λογισμικού, τις οποίες όμως δεν υποχρεούται να αναπτύξει;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Πρέπει η συνεργασία των συμμετεχουσών αναθετουσών αρχών, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, να έχει ως αντικείμενο καθεαυτές τις δημόσιες υπηρεσίες που πρέπει να παρέχονται από κοινού προς τους πολίτες ή αρκεί η συνεργασία να αφορά δραστηριότητες οι οποίες εξυπηρετούν με κάποιον τρόπο δημόσιες υπηρεσίες που πρέπει επίσης να εκτελούνται, αλλά όχι κατ' ανάγκη από κοινού;

- 3) Ισχύει στο πλαίσιο του άρθρου 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ άγραφη απαγόρευση προνομιακής μεταχειρίσεως και, αν ναι, ποιο είναι το περιεχόμενό της;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάρτιση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2018 η Deza, a.s. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-400/17, Deza κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deza, a.s. (εκπρόσωπος: P. Dejl, advokát)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Βασίλειο της Σουηδίας, Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-400/17·
- να ακυρώσει εν μέρει τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/776 της Επιτροπής (¹) της 4ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας τόσο για τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και για τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως τον κανονισμό 1272/2008 (²), και συγκεκριμένα τις εξής βασικές αρχές: (i) η προς αξιολόγηση και προς ταξινόμηση ουσία πρέπει να έχει διατεθεί στην αγορά της Ένωσης· (ii) η αιτιώδης σχέση μεταξύ της ουσίας και των καρκινογόνων επιπτώσεων σε πειραματόζωα πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή στοιχεία· (iii) τα επαρκή στοιχεία πρέπει να προέρχονται από αξιόπιστες και αποδεκτές επιστημονικές μελέτες· και (iv) για την ταξινόμηση μιας ουσίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η νέα επιστημονική και τεχνική γνώση, καθώς και η επιστημονική και τεχνική πρόοδος.
2. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε την ταξινόμηση της ανθρακόννης, ήτοι το συγκεκριμένο τμήμα του κανονισμού της Επιτροπής, κατά τρόπον αντίθετο προς τις απαιτήσεις του δικαστικού ελέγχου των αποφάσεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και παραμόρφωσε πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία.
3. Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

4. Συνεπεία των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα της αναιρεσείουσας και παραβίασε τις αρχές που απορρέουν από τη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα προσέβαλε το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα το δικαίωμα σε ειρηνική απόλαυση περιουσιακού στοιχείου και την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

(¹) ΕΕ 2017, L 116, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Δεκεμβρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 18 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-640/16, GEA Group AG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, P. Rossi, V. Bottka)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Gea Srl

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει τη GEA στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας και της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή στηρίζει την αναίρεση της στους δύο ακόλουθους λόγους αναρέσεως:

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε δύο νομικά σφάλματα. Πρώτον, εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή της ίσης μεταχείρισης, αγνόησε τη νομολογία σχετικά με την έννοια της επιχειρήσεως και της εις ολόκληρον ευθύνης και έσφαλε επίσης ως προς τις συνέπειες της μειώσεως του προστίμου που μπορεί να καταλογισθεί μόνο σε μια πρώην θυγατρική της επιχείρησης που παραβαίνει τη νομοθεσία. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο παρέκκλινε από τη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία η έννοια της εις ολόκληρον ευθύνης για το τμήμα του προστίμου που είναι κοινό για όλα τα νομικά πρόσωπα στα οποία απευθύνεται αποτελεί εκδήλωση της έννοιας της επιχειρήσεως για τους σκοπούς του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση C-231/11 P, Siemens Österreich, σκέψη 57). Κατά συνέπεια, τα νομικά πρόσωπα που ανήκουν στην ίδια επιχείρηση κατά τη στιγμή της παράβασης είναι εξ' ορισμού εις ολόκληρον υπεύθυνα για το πρόστιμο που αντιστοιχεί στη συμμετοχή της επιχείρησης στην παράβαση (μέχρι το ανώτατο ποσό για το οποίο κάθε νομική οντότητα είναι ατομικά υπεύθυνη). Η λογική της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης βασίζεται σε μια αναλογική εφαρμογή της θεωρίας των εσωτερικών μεριδίων της εις ολόκληρον ευθύνης, η οποία αποσκοπούσε επίσης στο να αποκλείσει τους συνοφειλέτες από την ευθύνη για μέρος του επιβληθέντος κοινού προστίμου. Ωστόσο, η άποψη αυτή απορρίφθηκε από το Δικαστήριο στην υπόθεση C-231/11 P, Siemens Österreich και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-247/11 P και C-253/11 P, Areva. Επιπλέον, η απόφαση παραβλέπει τη νομολογία σύμφωνα με την οποία μια μητρική εταιρία δεν μπορεί να επωφεληθεί από το κατώτατο όριο του 10 % της πρώην θυγατρικής της (C-50/12 P, Kendrion, σκέψεις 58, 68 και 70). Ως εκ τούτου, η απόφαση ενέχει νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου, δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου και επηρεάζει τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η Επιτροπή κατά την επιβολή προστίμων σε μια επιχείρηση λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

Δεύτερον, η Επιτροπή θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι η προθεσμία πληρωμής του προστίμου για όλα τα νομικά πρόσωπα που είναι εις ολόκληρον υπεύθυνα στην επιχείρηση (συμπεριλαμβανομένης της μητρικής GEA) αρχίζει να τρέχει εκ νέου από την κοινοποίηση της τροποποιητικής απόφασης με την οποία μειώνεται το πρόστιμο για μόνο μία από αυτές τις νομικές οντότητες (για την ACW, πρώην θυγατρική της GEA). Τούτο συνιστά νομικό σφάλμα, διότι η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να μειώσει με την τροποποιητική απόφαση το πρόστιμο μόνο για ένα από τα νομικά πρόσωπα που υπέχουν εις ολόκληρον ευθύνη, εφόσον συντρέχει ουσιώδες σφάλμα που επηρεάζει το νομικό αυτό πρόσωπο, χωρίς να επιβάλλεται να τροποποιηθεί τα πρόστιμα σε άλλα τμήματα της απόφασης που αφορούν στα υπόλοιπα νομικά πρόσωπα. Ομοίως, η Επιτροπή δύναται (αλλά δεν υποχρεούται) σε τέτοιες περιπτώσεις να ορίσει νέα προθεσμία για μία ή περισσότερες νομικές οντότητες, η οποία μπορεί να είναι προγενέστερη από την κοινοποίηση της τελευταίας τροποποιητικής απόφασης. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τροποποίηση του προστίμου δεν ισοδυναμεί με αντικατάσταση του. Επίσης, όταν το Δικαστήριο μειώνει το πρόστιμο για μια νομική οντότητα, αυτό δεν ισοδυναμεί με την επιβολή νέου προστίμου με νέα προθεσμία (υπόθεση C-523/15 P, WDI, σκέψεις 29-48 και 63-68 και υπόθεση T-275/94, Groupement des Cartes bancaires, σκέψεις 60 και 65). Αν τα σφάλματα στα οποία βασίζεται η απόφαση διατηρηθούν, μπορεί να επηρεάσουν την αποτρεπτική ενέργεια των προστίμων της Επιτροπής, διότι αυτό θα σήμαινε ότι η τροποποίηση του προστίμου για έναν αποδέκτη θα οδηγούσε στην απώλεια τόκων που παρήχθησαν από το διατηρηθέν τμήμα του προστίμου για το σύνολο της επιχείρησης.

Τέλος, όσον αφορά αμφοτέρως τις πτυχές που καλύπτονται από τους λόγους της αιτήσεως αναίρεσως, η απόφαση είναι ασαφής και ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Helsingin hovioikeus (Φινλανδία) στις
21 Δεκεμβρίου 2018 — Α κ.λπ. κατά Finnair Oyj**

(Υπόθεση C-832/18)

(2019/C 93/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin hovioikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες-εκκαλούντες: Α κ.λπ.

Εναγομένη-εφεσίβλητη: Finnair Oyj

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανονισμός 261/2004 ⁽¹⁾ την έννοια ότι ο επιβάτης αεροπορικής μεταφοράς δικαιούται εκ νέου αποζημίωση κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, όταν έχει λάβει αποζημίωση λόγω ματαιωθείσας πτήσεως, ο πραγματικός αερομεταφορέας της πτήσεως με νέο δρομολόγιο είναι ο ίδιος με αυτόν της ματαιωθείσας πτήσεως και, επίσης, η πτήση με νέο δρομολόγιο η οποία επακολουθεί τη ματαιωθείσα πτήση καθυστερεί σε σχέση με τον προγραμματισμένο χρόνο αφίξεως σε τέτοιο βαθμό ώστε να υφίσταται δικαίωμα αποζημίωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, μπορεί ο πραγματικός αερομεταφορέας να επικαλεσθεί έκτακτες περιστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, όταν, κατόπιν τεχνικού follow-up του κατασκευαστή αεροσκαφών το οποίο αφορά ήδη εν χρήσει αεροσκάφη, το εξάρτημα με το οποίο ασχολείται το συγκεκριμένο έγγραφο αντιμετωπίζεται στην πραγματικότητα ως εξάρτημα αποκαλούμενο «on condition», δηλαδή ως εξάρτημα το οποίο χρησιμοποιείται έως ότου παρουσιάσει βλάβη, και ο πραγματικός αερομεταφορέας είναι προετοιμασμένος για αντικατάσταση του εν λόγω εξαρτήματος έχοντας συνεχώς διαθέσιμο ένα ανταλλακτικό;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 4 Ιανουαρίου 2019 —
Α. Ρ. κατά Riigiprokuratuur

(Υπόθεση C-2/19)

(2019/C 93/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Α. Ρ.

Λοιποί μετέχοντες: Riigiprokuratuur

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει με την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, η αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως κράτους μέλους και η εποπτεία της εκτελέσεώς της ακόμη και στην περίπτωση που η εν λόγω απόφαση διατάσσει την αναστολή της επιβληθείσας στον καταδικασθέντα στερητικής της ελευθερίας ποινής χωρίς πρόσθετους όρους, με αποτέλεσμα η μόνη υποχρέωση αυτού να συνίσταται στη μη τέλεση με πρόθεση νέας αξιόποινης πράξεως κατά το διάστημα της αναστολής (προκειμένου για αναστολή της ποινής κατά την έννοια του άρθρου 73 του εσθονικού ποινικού κώδικα);

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις
4 Ιανουαρίου 2019 — Overgaz Mrezhi AD, Ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Bulgarska Gazova
Asotsiatsia κατά Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Υπόθεση C-5/19)

(2019/C 93/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Overgaz Mrezhi AD, Ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα Erwerbsszweck Bulgarska Gazova Asotsiatsia

Καθή: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνο με τα άρθρα 36 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, ένα εθνικό μέτρο, όπως το επίμαχο, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 35 του Zakon za energetikata (νόμου περί ενέργειας) και εξειδικεύεται στο άρθρο 11 της Naredba n° 2 za regulirane na tsenite na prirodna gaz (κανονιστικής αποφάσεως αριθ. 2 περί του καθορισμού των τιμών του φυσικού αερίου) της Darzhavnata Komisija za energiyno i vodno regulirane (κρατικής ρυθμιστικής επιτροπής ενέργειας και υδάτων, στο εξής: KEVR), της 19ης Μαρτίου 2013, και σύμφωνα με το οποίο οι πελάτες των επιχειρήσεων ενέργειας πρέπει να φέρουν τη συνολική οικονομική επιβάρυνση η οποία συνδέεται με τις υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις αυτές, λαμβανομένου υπόψη ότι:

- α) η οικονομική επιβάρυνση που προκύπτει από τις υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας δεν πλήττει όλες τις επιχειρήσεις ενέργειας·
- β) τα έξοδα των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας καλύπτονται κυρίως από τους τελικούς πελάτες, οι οποίοι δεν μπορούν να τα αμφισβητήσουν, παρά το ότι προμηθεύονται από τους τελικούς προμηθευτές φυσικό αέριο σε ελεύθερα διαμορφούμενες τιμές·
- γ) δεν προβλέπεται διαφοροποίηση της οικονομικής επιβάρυνσης από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας αναλόγως των διαφορετικών κατηγοριών πελατών·
- δ) δεν προβλέπεται προθεσμία για την εφαρμογή του μέτρου αυτού·
- ε) ο υπολογισμός της αξίας των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας γίνεται επί τη βάση μεθόδου υπολογισμού των εξόδων σύμφωνα με μοντέλο πρόγνωσης.
- 2) Είναι σύμφωνο με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK, λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών σκέψεων 44, 47, 48 και 49 της οδηγίας αυτής, εθνική διάταξη όπως εκείνη της παραγράφου 5 των μεταβατικών και τελικών διατάξεων του *Zakon za normativnite aktove* (νόμου για τις πράξεις που θεσπίζουν κανόνες δικαίου), η οποία απαλλάσσει την KEVR από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 26 έως 28 του *Zakon za normativnite aktove* και ειδικότερα από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται κατά την επεξεργασία του σχεδίου κανονιστικών πράξεων με ισχύ κατώτερη του νόμου, σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι αρχές της αναγκαιότητας, της αιτιολόγησης, της προβλεψιμότητας, της διαφάνειας, της συνοχής, της επικουρικότητας, της αναλογικότητας και της σταθερότητας, να διενεργείται δημόσια διαβούλευση με τους πολίτες και τα νομικά πρόσωπα, να δημοσιεύεται προηγουμένως το σχέδιο μαζί με την αιτιολογική του έκθεση καθώς και να παρατίθεται αιτιολογία, ακόμη και όσον αφορά τη συμφωνία με το δίκαιο της Ένωσης;

(¹) ΕΕ 2009, L 211, σ. 94.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 7 Ιανουαρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά RH

(Υπόθεση C-8/19)

(2019/C 93/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

RH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη μια ερμηνεία του εθνικού δικαίου, ήτοι του άρθρου 489, παράγραφος 2, του ΝΡΚ, το οποίο υποχρεώνει το αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί άμεσα επί της νομιμότητας προσωρινής κρατήσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας αντί να αναμείνει την απάντηση του Δικαστηρίου, μολονότι το δικαστήριο αυτό έχει υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με τη νομιμότητα της κρατήσεως αυτής;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2.1) Λαμβανομένης υπόψη της τελευταίας περιόδου της αιτιολογικής σκέψεως 16 της οδηγίας 343/2016 (¹), πρέπει ο εθνικός δικαστής να ερμηνεύσει το εθνικό του δίκαιο υπό την έννοια ότι, πριν από την έκδοση αποφάσεως για την παράταση της προσωρινής κρατήσεως, οφείλει να «διαπιστώσει [...] ότι υφίστανται επαρκή ενοχοποιητικά στοιχεία [...] τα οποία να δικαιολογούν τη σχετική απόφαση»;

- 2.2) Όταν ο συνήγορος του κατηγορουμένου αμφισβητεί, με σοβαρά επιχειρήματα, ακριβώς την ύπαρξη «επαρκών ενοχοποιητικών στοιχείων», στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου της παρατάσεως της προσωρινής κρατήσεως, ο εθνικός δικαστής υποχρεούται να απαντήσει, σύμφωνα με την απαίτηση της πραγματικής προσφυγής που επιβάλλεται από το άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη;
- 2.3) Παραβαίνει το εθνικό δικαστήριο το άρθρο 4 [της οδηγίας 2016/343], σε συνδυασμό με το άρθρο 3 [αυτής], όπως έχει ερμηνευθεί με την απόφαση [της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, Milev (C-310/18 PPU, EU:C:2018:732)], όταν αιτιολογεί την απόφασή του για παράταση της προσωρινής κρατήσεως σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επί του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της ΕΣΔΑ, και ορθώς διαπιστώνει την ύπαρξη αποδείξεων προς στήριξη της κατηγορίας οι οποίες, από τη φύση τους, μπορούν «να πείσουν έναν ουδέτερο και αντικειμενικό παρατηρητή ότι το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να έχει τελέσει το αδίκημα», καθώς και επί του άρθρου 5, παράγραφος 4, της ΕΣΔΑ, τούτο δε, μεταξύ άλλων, αποφαινόμενο πραγματικά και ουσιαστικά επί των αντιρρήσεων του συνηγόρου του κατηγορουμένου σχετικά με τη νομιμότητα της προσωρινής κρατήσεως;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιανουαρίου 2019 το Mouvement pour une Europe des nations et des libertés κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 27 Νοεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (εκπρόσωπος: A. Varaut, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Το ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 με την οποία ορισμένες δαπάνες κρίθηκαν ως μη επιλέξιμες προς επιδότηση για το οικονομικό έτος 2015·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να επιδικάσει στο ανααιρεσίων το εκ του νόμου προβλεπόμενο ποσό όσον αφορά τα έξοδα διαδικασίας στα οποία υποβλήθηκε.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) εκτόπωσε αίσια σχετικά με τη μεταναστευτική κρίση και τη Συμφωνία Σένγκεν, η οποία έφερε τον λογότυπό του, καθώς και, με τρόπο κατά πολύ πιο διακριτικό, τους λογότυπους του Front National και του Vlaams Belang.

Το Κοινοβούλιο απέρριψε τη σχετική με την αίσια αυτή δαπάνη, κρίνοντας ότι η αίσια συνιστούσε αθέμιτο πλεονέκτημα για εθνικό πολιτικό κόμμα.

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή του MENL με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Το ΜΕΝΛ ζητεί την αναιρέση της αναρεσιβαλλομένης απόφασεως για τις εξής περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο:

- Υπήρξε παραμόρφωση των επίμαχων πραγματικών περιστατικών, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας διαπιστώσει ότι το Προεδρείο του Κοινοβουλίου δεν είχε λάβει γνώση των αμυντικών ισχυρισμών του ΜΕΝΛ, έκρινε ωστόσο ότι το νυν αναρεσειόν είχε τη δυνατότητα να προασπίσει τα συμφέροντά του διότι οι ισχυρισμοί αυτοί διαβιβάστηκαν σε βοηθό ενός εκ των μελών του Προεδρείου·
- Το άρθρο 41 του Χάρτη, το άρθρο 16 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς και το άρθρο 8 της απόφασεως του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 29ης Μαρτίου 2004, περί καθορισμού των όρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2004/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο ⁽¹⁾ δεν ελήφθησαν υπόψη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι εργασίες των υπηρεσιών του Κοινοβουλίου σχετικές με τη λήψη αποφάσεων μπορούσαν να υποκαταστήσουν απόφαση του Προεδρείου του Κοινοβουλίου·
- Κακώς απέρριψε το Γενικό Δικαστήριο την ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 7 του κανονισμού 2004/2003, η οποία προβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, αποφανόμενο ότι το περιεχόμενο της απαγορεύσεως έμμεσης χρηματοδοτήσεως συνιστά αόριστη νομική έννοια, μολονότι δέχθηκε ότι εφήρμοσε την απαγόρευση αυτή·
- Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7 του κανονισμού 2004/2003 κρίνοντας ότι η παρουσία του λογοτύπου πολιτικού κόμματος, ανεξαρτήτως μεγέθους του λογοτύπου, σε αφίσα ευρωπαϊκού πολιτικού κόμματος συνιστά ως εκ της φύσεώς της παράνομη έμμεση χρηματοδότηση του εν λόγω κόμματος.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 297, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Hamas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-400/10 RENV) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα να χαρακτηριστεί αρχή τρίτου κράτους ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)

(2019/C 93/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamas (Ντόχα, Κατάρ) (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen, M. Bishop και A. Sikora-Kaléda)

Παραμβαίνουσες υπέρ του καθού: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και F. Fize) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν F. Castillo de la Torre, M. Κωνσταντινίδης και R. Tricot, εν συνεχεία δε F. Castillo de la Torre, L. Baumgart και C. Zadra)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της ανακοινώσεως του Συμβουλίου προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2010, C 188, σ. 13), της αποφάσεως 2010/386/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2010, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2010, L 178, σ. 28), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 610/2010 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1285/2009 (ΕΕ 2010, L 178, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, δεύτερον, της αποφάσεως 2011/70/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2011, L 28, σ. 57), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 83/2011 του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 610/2010 (ΕΕ 2011, L 28, σ. 14), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, τρίτον, της αποφάσεως 2011/430/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2011, L 188, σ. 47), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 687/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 610/2010 και (ΕΕ) 83/2011 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 2), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, τέταρτον, της αποφάσεως 2011/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της απόφασης 2011/430 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 54), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1375/2011 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2011 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 687/2011 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 10), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, πέμπτον, της αποφάσεως 2012/333/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της

25ης Ιουνίου 2012, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2011/872 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 72), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 542/2012 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1375/2011 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 12), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, έκτον, της αποφάσεως 2012/765/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2012/333 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 50), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1169/2012 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 542/2012 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 2), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, έβδομον, της αποφάσεως 2013/395/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2012/765 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 57), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 714/2013 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων έναντι ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1169/2012 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 10), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, όγδοον, της αποφάσεως 2014/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων έναντι ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1169/2012 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 56), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 125/2014 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων έναντι ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 714/2013 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 9), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα, ένατον, της αποφάσεως 2014/483/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2014/72 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 35), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 790/2014 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 125/2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα και, δέκατον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/154 (ΕΕ 2017, L 204, σ. 95), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150 (ΕΕ 2017, L 204, σ. 3), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Hamas φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 317 της 20.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — East West Consulting κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-298/16) ⁽¹⁾

[Εξωσυμβατική ευθύνη — Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας — Τρίτο κράτος — Εθνική δημόσια σύμβαση — Αποκεντρωμένη διαχείριση — Απόφαση 2008/969/ΕΚ, Ευρατόμ — Σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης (ΣΕΠ) — Ενεργοποίηση προειδοποίησης στο ΣΕΠ — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης — Άρνηση εκ των προτέρων εγκρίσεως της Επιτροπής — Μη ανάθεση συμβάσεως — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων — Έλλειψη νομίμου βάσεως της προειδοποίησης — Δικαιώματα άμυνας — Τεκμήριο αθωότητας — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Αιτιώδης συνάφεια — Περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη — Απώλεια της συμβάσεως — Απώλεια της ευκαιρίας συνάψεως άλλων συμβάσεων]

(2019/C 93/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: East West Consulting SPRL (Nandrin, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι, στη συνέχεια L. Levi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και J. Estrada de Solà)

Αντικείμενο

Αγωγή, δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, για την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας και τη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που η προσφεύγουσα φέρεται ότι υπέστη λόγω της καταχωρίσεώς της στο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης (ΣΕΠ) και της επακόλουθης, βάσει της εν λόγω προειδοποίησης, αρνήσεως εγκρίσεως της συμβάσεως παροχής υπηρεσιών η οποία είχε ανατεθεί στην κοινοπραξία της οποίας ηγείτο και επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο του μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας (ΜΠΒ).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην East West Consulting SPRL το ποσό των 20 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο
Θεσσαλονίκης κατά ERCEA

(Υπόθεση T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διαιτησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επιδείξεως — Έργο Minatran — Επιλέξιμες δαπάνες — Συμψηφισμός — Ερήμηση απόφαση — Ανακοπή)

(2019/C 93/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον στην κύρια διαφορά: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β.-Σ. Χριστιανός και Σ. Παλιού, δικηγόροι)

Εναγόμενος στην κύρια διαφορά: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA) (εκπρόσωποι: M. Pesquera Alonso και F. Sgritta, επικουρούμενοι από τον Ευ. Κουράκη και την Π. Δικαίου, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Ανακοπή ασκηθείσα από τον ERCEA κατά της αποφάσεως της 6ης Απριλίου 2017, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (T-348/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:268)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Εξαφανίζει τα σημεία 1, 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως της 6ης Απριλίου 2017, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (T-348/16).
- 2) Η απαίτηση η οποία προβλήθηκε με το υπ' αριθ. 3241606289 χρεωστικό σημείωμα του Εκτελεστικού Οργανισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA), της 26ης Μαΐου 2016, να επιστρέψει το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μέρος της επιχορηγήσεως που έλαβε για το έργο *Minatran*, ύψους 245 525,43 ευρώ, είναι αβάσιμη όσον αφορά ποσό ύψους 233 611,75 ευρώ, το δε ποσό αυτό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αγωγή που άσκησε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και την ανακοπή που άσκησε ο ERCEA.
- 4) Καταδικάζει τον ERCEA στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο των υποθέσεων T-348/16 και T-348/16 OP.
- 5) Καταδικάζει τον ERCEA στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο της υποθέσεως T-348/16 OP-R.

(¹) ΕΕ C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Bena Properties κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-412/16) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην τιμή και στη φήμη — Δικαίωμα κυριότητας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)

(2019/C 93/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bena Properties Co. SA (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς, Σ. Κυριακοπούλου, G. Étienne και A. Vitro, στη συνέχεια, Σ. Κυριακοπούλου και A. Vitro και, τέλος, Σ. Κυριακοπούλου, A. Vitro και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125), καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών της πράξεων, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), και της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), στον βαθμό που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Bena Properties Co. SA* στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά της όσο και εκείνα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Cham κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-413/16) (¹)

(Εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα στην προστασία της τιμής και της υπολήψεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα)

(2019/C 93/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cham Holding (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς Σ. Κυριακοπούλου, G. Étienne και A. Vitro, στη συνέχεια Σ. Κυριακοπούλου και A. Vitro και τέλος Σ. Κυριακοπούλου, A. Vitro και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125), καθώς και των επακόλουθων πράξεων για την εκτέλεσή της, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), και της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Cham Holding φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και εκείνα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — GQ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-525/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσεως — Μεταβατικοί κανόνες σχετικά με την κατάταξη σε τύπους θέσεως — Άρθρο 31 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Βοηθοί υπό μεταβατικό καθεστώς — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται αποκλειστικά εντός της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Πρόσβαση στον τύπο θέσεως «ανώτερος βοηθός» (AST 10) αποκλειστικά κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 4 και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Ίση μεταχείριση — Απώλεια της δυνατότητας προαγωγής στον βαθμό AST 10 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]

(2019/C 93/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: GQ και 7 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall και G. Gattinara, στη συνέχεια G. Gattinara και C. Berardis-Kayser και, τέλος, G. Gattinara και G. Berscheid)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς, M. Dean και N. Chemai, στη συνέχεια, J. Steele, L. Deneys και J. Van Pottelberge) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Bauer και E. Rebasti, στη συνέχεια M. Bauer και R. Meyer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του εν λόγω θεσμικού οργάνου κατέταξε τους προσφεύγοντες στον τύπο θέσεως «βοηθός υπό μεταβατικό καθεστώς», με αποτέλεσμα να απολέσουν, από 1ης Ιανουαρίου 2014, τη δυνατότητά τους για προαγωγή στον ανώτερο βαθμό, όπως οι αποφάσεις αυτές επιβεβαιώθηκαν με την απόφαση της εν λόγω αρχής, της 3ης Ιουλίου 2014, περί απορρίψεως των ενστάσεων που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες μεταξύ 11ης και 28ης Μαρτίου 2014.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την GQ και τους λοιπούς υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 12.1.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-111/14 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — FZ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-526/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσεως — Μεταβατικοί κανόνες σχετικά με την κατάταξη σε τύπους θέσεως — Άρθρο 30 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Βοηθοί υπό μεταβατικό καθεστώς (AD 13) — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 12) — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται αποκλειστικά εντός της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Πρόσβαση στον τύπο θέσεως «προϊστάμενος μονάδας ή ισοδύναμη θέση» ή «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» αποκλειστικά κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 4 και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Ίση μεταχείριση — Απώλεια της δυνατότητας προαγωγής στον ανώτερο βαθμό — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]

(2019/C 93/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: FZ και 9 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall και G. Gattinara, στη συνέχεια G. Gattinara και C. Berardis-Kayser και, τέλος, G. Berscheid, G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Chemaï και M. Dean, στη συνέχεια L. Deneys, J. Steele και J. Van Pottelberge) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Bauer και E. Rebasti, στη συνέχεια M. Bauer και R. Meyer),

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του εν λόγω θεσμικού οργάνου κατέταξε τους προσφεύγοντες στους τύπους θέσεως «διοικητικός υπάλληλος υπό μεταβατικό καθεστώς» ή «διοικητικός υπάλληλος», με αποτέλεσμα να απολέσουν, από 1ης Ιανουαρίου 2014, τη δυνατότητά τους για προαγωγή στον ανώτερο βαθμό, όπως οι αποφάσεις αυτές επιβεβαιώθηκαν με τις αποφάσεις της εν λόγω αρχής της 3ης Ιουλίου, της 17ης Ιουλίου και της 6ης Αυγούστου 2014.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον FZ και τους λοιπούς υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 12.1.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-113/14 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — FZ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-540/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσεως — Μεταβατικοί κανόνες σχετικά με την κατάταξη σε τύπους θέσεων — Άρθρο 30 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Διοικητικοί υπάλληλοι υπό μεταβατικό καθεστώς (AD 13) — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 12) — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται αποκλειστικά εντός της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Πρόσβαση στον τύπο θέσεως «προϊστάμενος μονάδας ή ισοδύναμη θέση» ή «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» αποκλειστικά κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 4 και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Έννοια της βλαπτικής πράξεως — Επιβεβαιωτική πράξη — Εκκρεμοδικία — Τήρηση των προϋποθέσεων που αφορούν την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Απαράδεκτο]

(2019/C 93/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: FZ και 8 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall και G. Gattinara, στη συνέχεια G. Gattinara και C. Berardis-Kayser και, τέλος, G. Gattinara et L. Radu Bouyon)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Chemaï και M. Dean, στη συνέχεια L. Deneys, J. Steele και J. Van Pottelberge) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Bauer και M. Veiga, στη συνέχεια M. Bauer και R. Meyer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του εν λόγω θεσμικού οργάνου κατέταξε τους προσφεύγοντες στους τύπους θέσεως «διοικητικός υπάλληλος υπό μεταβατικό καθεστώς» ή «διοικητικός υπάλληλος», με αποτέλεσμα να απολέσουν, από 1ης Ιανουαρίου 2014, τη δυνατότητά τους για προαγωγή στον ανώτερο βαθμό.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη κατά το μέρος που ασκήθηκε από τον FZ και τους οκτώ υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πλην του GL, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη και ως, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη κατά το μέρος που ασκήθηκε από τον GL.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα.
- 4) Ο FZ και οι λοιποί υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα φέρουν το ήμισυ των δικαστικών εξόδων τους.
- 5) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 23.3.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-18/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Kakol κατά Επιτροπής(Υποθέσεις T-641/16 RENV και T-137/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Προκήρυξη διαγωνισμού — Γενικός διαγωνισμός — Μη αποδοχή υποψηφίου στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως — Μη αναγνώριση πτυχίων ή διπλωμάτων — Αποδοχή σε προηγούμενο διαγωνισμό — Παρεμφερείς προϋποθέσεις διαγωνισμών — Κανόνας περί αντιστοιχίας μεταξύ δικογράφου της προσφυγής και διοικητικής ενστάσεως — Δεδικασμένο — Μη τήρηση της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας — Βλαπτική πράξη υπό την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ — Αρμοδιότητα του εκδότη της πράξεως — Αγωγή αποζημίωσης)

(2019/C 93/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Danuta Kakol (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: R. Duta, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, να ακυρωθούν η απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2014, που κοινοποιήθηκε στις 2 Μαΐου 2016, και η απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2016, με τις οποίες, αντιστοίχως, δεν έγινε δεκτή η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως του διοργανωθέντος από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) διαγωνισμού AD/177/10, ως μη πληρούσα τις ειδικές προϋποθέσεις που έθετε η προκήρυξη του διαγωνισμού σχετικά με πτυχία ή διπλώματα, και απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας κατά του εν λόγω αποκλεισμού και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα χρηματική ικανοποίηση ύψους 5 000 ευρώ για ηθική βλάβη που υπέστη λόγω προσβλητικής αντιμετώπισης της υποψηφιότητάς της.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-641/16 RENV και T-137/17 προς έκδοση κοινής απόφασεως.
- 2) Στην υπόθεση T-641/16 RENV, καταργεί τη δίκη επί του αιτήματος ακυρώσεως και απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Στην υπόθεση T-137/17, απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 4) Καθένας από τους διαδίκους φέρει τα δικαστικά του έξοδα στο πλαίσιο των υποθέσεων T-641/16 RENV και T-137/17 καθώς και των υποθέσεων F-48/14 και T-152/15 P.

⁽¹⁾ ΕΕ C 52 της 22.2.2014 (υπόθεση η οποία πρωτοκολλήθηκε αρχικώς ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό F-1/14 και μεταφέρθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — FV κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-750/16) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 42γ του ΚΥΚ — Απομάκρυνση από τη θέση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Ίση μεταχείριση — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ευθύνη)**

(2019/C 93/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: FV (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Levi και A. Tymen, στη συνέχεια L. Levi, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και R. Meyer)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού-εναγομένου: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Τρουπιώτης και J. A. Steele)· και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και D. Martin)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2015, περί απομακρύνσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας από τη θέση της προς το συμφέρον της υπηρεσίας βάσει του άρθρου 42γ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 2016, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2015 με την οποία η FV απομακρύνθηκε από τη θέση της προς το συμφέρον της υπηρεσίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η FV.
- 4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2019 — HJ κατά EMA(Υπόθεση T-881/16) ⁽¹⁾**[Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Εν μέρει απαράδεκτο — Αίτηση έκδοσης διαταγής — Πρόσβαση των υπαλλήλων στον ατομικό τους φάκελο — Άρθρα 26 και 26α του ΚΥΚ — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Ατομικός φάκελος ο οποίος κατέστη προσβάσιμος σε όλα τα μέλη του προσωπικού του EMA — Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης — Ευθύνη — Ηθική βλάβη]**

(2019/C 93/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: HJ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (εκπρόσωποι: I. Ratescu και F. Cooney, επικουρούμενοι από τους S. Orlandi και T. Martin, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη κατόπιν της γνωστοποίησης του ατομικού της φακέλου σε όλα τα μέλη του προσωπικού του EMA και, αφετέρου, την απόσυρση δύο εγγράφων από τον φάκελο αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (EMA) να καταβάλει στην ΗJ το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Ο EMA φέρει τα δικαστικά έξοδά του και τα δικαστικά έξοδα της ΗJ.

(¹) ΕΕ C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — TDH Group κατά EUIPO — Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)

(Υπόθεση T-46/17) (¹)

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Pet Cuisine — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}*

(2019/C 93/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TDH Group (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: D. Chen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Comercial de Servicios Agrigan, SA (Huesca, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 685/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Comercial des Servicios Agrigan και TDH Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την TDH Group στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2019 — Computer Market κατά EUIPO
(COMPUTER MARKET)

(Υπόθεση T-111/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης COMPUTER MARKET — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του δικογράφου προσφυγής — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 68 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κανόνας 49, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [γυν άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]}

(2019/C 93/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Computer Market (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: B. Dimitrova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 1778/2016-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου COMPUTER MARKET ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Computer Market στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Torné κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-128/17) (¹)

{Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ του 2014 — Άδεια για προσωπικούς λόγους — Παράλληλη πρόσληψη με την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου — Μεταβατικά μέτρα σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες του τρόπου υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Αίτηση εκδόσεως αποφάσεως εκ των προτέρων — Βλαπτική πράξη — Σκοπός των μεταβατικών μέτρων — Εφαρμογή *ratione personae* — Ανάλυση υπηρεσίας}

(2019/C 93/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Isabel Torné (Αλγές, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Berscheid και A.-C. Simon, στη συνέχεια G. Berscheid και L. Radu Bouyon, και τέλος G. Berscheid και B. Mongin)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Manessi, στη συνέχεια P. Martinet, επικουρούμενοι από τους S. Orlandi και T. Martin, δικηγόρους)· Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (εκπρόσωποι: H. Caniard και S. Drew, επικουρούμενοι από τους S. Orlandi και T. Martin, δικηγόρους)· Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη λειτουργική διαχείριση συστημάτων ΤΠ μεγάλης κλίμακας στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (εκπρόσωποι: M. Chiodi, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck και την A. Duron, δικηγόρους)· Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (εκπρόσωποι: S. Dunlop, επικουρούμενος από τους S. Orlandi και T. Martin, δικηγόρους)· Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (εκπρόσωποι: S. Giordano και J. Overett Sommier)· Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (εκπρόσωποι: A. Lorenzet και N. Vasse, επικουρούμενοι από τους S. Orlandi και T. Martin, δικηγόρους)· και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (εκπρόσωποι: αρχικώς W. Stevens, στη συνέχεια M. Βίτσα, επικουρούμενοι από την A. Duron, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσφεύγουσας της 16ης Δεκεμβρίου 2015 για την έκδοση αποφάσεως εκ των προτέρων καθορισμού της ημερομηνίας κατά την οποία ανέλαβε υπηρεσία κατά την έννοια των μεταβατικών διατάξεων του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες του τρόπου υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 16ης Απριλίου 2016, η οποία είχε επιβεβαιωθεί με το σημείωμα του Γραφείου Διαχειρίσεως και Εκκαθαρίσεως των Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO) της 29ης Απριλίου 2016.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα έξοδα της Isabel Torné.
- 3) Ο Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη λειτουργική διαχείριση συστημάτων ΤΠ μεγάλης κλίμακας στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (eu-LISA), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA), η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT), η Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ESMA) και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2019 — RY κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-160/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Άρθρο 2, στοιχείο γ', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Απόλυση — Κλονισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης — Δικαίωμα προηγούμενης ακρόασεως — Βάρος αποδείξεως)

(2019/C 93/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: RY (εκπρόσωποι: αρχικώς J.-N. Louis και N. de Montigny, στη συνέχεια J.-N. Louis, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2016, με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση αορίστου χρόνου του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2016, με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση αορίστου χρόνου του RY.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — TP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-464/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Παρακράτηση από τον μισθό — Παροχή διατροφής την οποία επιδίκασε εθνικό δικαστήριο στο πλαίσιο διαδικασίας εκδόσεως διαζυγίου — Καλόπιστη συνεργασία με τις εθνικές δικαστικές αρχές — Δέσμια αρμοδιότητα — Άρθρο 24 του ΚΥΚ — Ευρωπαϊκός κώδικας δεοντολογίας — Κανόνας συμφωνίας — Βλαπτική πράξη — Αγωγή αποζημίωσης — Τήρηση της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας)

(2019/C 93/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: TP (εκπρόσωπος: W. Limuti, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και R. Striani)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να παρακρατεί μηνιαίως ένα χρηματικό ποσό από τον μισθό του προσφεύγοντος-ενάγοντος λόγω της παροχής διατροφής που καταβάλλεται στην πρώην σύζυγό του σε εκτέλεση αποφάσεως την οποία εξέδωσε ιταλικό δικαστήριο και, αφετέρου, η καταβολή αποζημίωσης για τη ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον TP στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 309 της 18.9.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Haswani κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-477/17) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα — Σφάλμα εκτίμησης)

(2019/C 93/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: George Haswani (Yabroud, Συρία) (εκπρόσωπος: G. Karouni, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου και Α. Sikora-Kaléda)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού-εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Baumgart, A. Bouquet και A. Tizzano)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/840 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2016, L 141, σ. 30), της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2017 για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/907 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2017, L 139, σ. 15), της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/1245 του Συμβουλίου, της 10ης Ιουλίου 2017, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 178, σ. 13), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1241 του Συμβουλίου, της 10ης Ιουλίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2017, L 178, σ. 1), της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/774 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2018, L 131, σ. 1), στον βαθμό που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, και, αφετέρου, αγωγή βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της απόφασης 2017/917 και του εκτελεστικού κανονισμού 2017/907.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον George Haswani στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά του όσο και εκείνα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Windspiel Manufaktur κατά EUIPO (Απεικόνιση πώματος φιάλης)

(Υπόθεση T-489/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά πώμα φιάλης — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2019/C 93/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Löffel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Mensing, M. Fischer και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 1374/2016-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης σημείου το οποίο απεικονίζει πώμα φιάλης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Windspiel Manufaktur GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 309 της 18.9.2017.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — UC κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-572/17) (¹)**

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2015 — Έκθεση βαθμολογίας — Απονομή μορίων αξιολογήσεως προσόντων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαίωμα ακροάσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ευθύνη — Ηθική βλάβη)

(2019/C 93/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: UC (εκπρόσωπος: A. Tymen, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Steele και J. Van Pottelberge)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για το έτος 2015, της αποφάσεως να απονεμηθούν σ' αυτόν 2 μόρια αξιολογήσεως προσόντων για το ίδιο έτος καθώς και της αποφάσεως να απορριφθεί η υποβληθείσα από αυτόν διοικητική ένσταση και, αφετέρου, η καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που υποστηρίζει ότι υπέστη ο προσφεύγων-έναντος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον UC στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 369 της 30.10.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Mas Que Vinos Global κατά EUIPO — JESA (EL SEÑORITO)

(Υπόθεση T-576/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EL SEÑORITO — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα SEÑORITA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2019/C 93/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mas Que Vinos Global, S.L. (Dosbarrios, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. J. Sanmartín Sanmartín, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 1775/2016-4, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ JESA και Mas Que Vinos Global.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Mas Que Vinos Global S. L. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 357 της 23.10.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Turbo-K International κατά EUIPO — Turbo-K (TURBO-K)

(Υπόθεση T-671/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TURBO-K — Μη καταχωρισθέντα προγενέστερα σήματα TURBO-K — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Σύστημα αγωγής του common law λόγω προσβολής διακριτικού σημείου (action for passing off) — «Goodwill»}

(2019/C 93/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Norris και A. Muir Wood, barristers)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Turbo-K Ltd (Winchester, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: O. van Harperen, δικηγόρος, και T. St Quintin, barrister, και E. Morris, solicitor)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιουλίου 2017 (υπόθεση R 2135/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Turbo-K και Turbo-K International.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Απορρίπτει την αντίθετη προσφυγή ως अपαράδεκτη.

3) Η Turbo-K International Ltd και η Turbo-K Ltd φέρουν, εκάστη, τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) ΕΕ C 424 της 11.12.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — UR κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-761/17) (¹)

[Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/322/16 για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα του ελέγχου (AD 5/AD 7) — Όρος συμμετοχής — Απαιτούμενος τίτλος σπουδών — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ]

(2019/C 93/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: UR (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Mihaylova και B. Mongin)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της 11ης Αυγούστου 2017 της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/322/16, η οποία ελήφθη κατόπιν επανεξέτασης και με την οποία δεν περιελήφθη ο προσφεύγων στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον UR στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Υπόθεση T-801/17) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2019/C 93/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 524/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)

(Υπόθεση T-802/17) (¹)

«**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**»

(2019/C 93/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 525/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)

(Υπόθεση T-803/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ORIGINAL excellent dermatest — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2019/C 93/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 526/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου ORIGINAL excellent dermatest ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2019 — achtung! κατά EUIPO (achtung!)

(Υπόθεση T-832/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επέκταση της ισχύος διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα achtung! — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

(2019/C 93/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: achtung! GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Seelig και D. Bischof, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Söder, J. Schäfer και D. Walicka, στη συνέχεια A. Söder, J. Schäfer και H. O'Neill)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Οκτωβρίου 2017 (υπόθεση R 490/2017-4), σχετικά με την επέκταση, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της ισχύος της διεθνούς καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος achtung!.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *achtung! GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 19.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Inforsacom Logicalis κατά EUIPO (Business and technology working as one)

(Υπόθεση T-7/18) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Business and technology working as one* — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2019/C 93/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inforsacom Logicalis GmbH (Neu-Isenburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch και M. Alber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Οκτωβρίου 2017 (υπόθεση R 808/2017-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου *Business and technology working as one* ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Inforsacom Logicalis GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 72 της 26.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Yado κατά EUIPO — Dvectis CZ (Μαξιλάρι υποστήριξης)

(Υπόθεση T-30/18) (¹)

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 2371591-0001 (Μαξιλάρι υποστήριξης) — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Αποστολή εγγράφου στο EUIPO με χρήση του εντύπου επικοινωνίας — Αποστολή εγγράφου στο EUIPO με χρήση ηλεκτρονικού μέσου ή μέσω τηλεομοιοτυπίας»

(2019/C 93/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Yado s.r.o. (Handlová, Σλοβακία) (εκπρόσωπος: D. Futej, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Cottrell και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Dnectis CZ s.r.o. (Βrno, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: L. Litνάκονά, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1017/2017-3), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Dnectis CZ και Yado.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1017/2017-3).
- 2) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Yado s.r.o.
- 3) Η Dnectis CZ s.r.o. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 94 της 12.3.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Ecolab USA κατά EUIPO (SOLIDPOWER)

(Υπόθεση T-40/18) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα SOLIDPOWER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2019/C 93/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: V. Töbelmann, K. Middelhoff και C. Saatkamp, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Kompari και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1182/2017-5), σχετικά με τη διεθνή καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του λεκτικού σήματος SOLIDPOWER.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ecolab USA, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 104 της 19.3.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Equity Cheque Capital Corporation
κατά EUIPO (DIAMOND CARD)

(Υπόθεση T-91/18) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης
DIAMOND CARD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7,
παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2019/C 93/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Equity Cheque Capital Corporation (Βικτόρια, Καναδάς) (εκπρόσωποι: I. Berkeley, barrister, P. Wheeler και C. Rani, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Rajh και A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1544/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου DIAMOND CARD ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Equity Cheque Capital Corporation στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2019 — ETI Gıda Sanayi ve Ticaret κατά
EUIPO — Grupo Bimbo (ETI Bumbo)

(Υπόθεση T-368/18) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος
της Ευρωπαϊκής Ένωσης ETI Bumbo — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης
BIMBO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ενδιαφερόμενο κοινό —
Ομοιότητα των σημείων — Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8,
παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

(2019/C 93/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Εσκίσεχir, Τουρκία) (εκπρόσωποι: D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez και N. Martínez de las Rivas Malagón, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Palmero Cabezas και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Grupo Bimbo, SAB de CV (Πόλη του Μεξικού, Μεξικό) (εκπρόσωπος: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Απριλίου 2018 (υπόθεση R 1459/2017-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Grupo Bimbo και ETI Gıda Sanayi ve Ticaret.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 276 της 6.8.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Θεοδωρακίδη κατά EUIPO — Μπενοπούλου (THYREOS VASSILIKI)

(Υπόθεση T-160/18) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης THYREOS VASSILIKI — Κήρυξη της ακυρότητας — Δικαίωμα στο όνομα Βασιλική στην Ελλάδα — Σχετικός λόγος ακυρότητας αντλούμενος από προσβολή του δικαιώματος σε όνομα — Άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»

(2019/C 93/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βασιλική Θεοδωρακίδη (Βέροια, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Φ. Οικονομίδου-Οικονόμου, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: Κ. Μαρκάκης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Βασιλική Μπενοπούλου (Κηφισιά, Ελλάδα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 40/2017-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Μπενοπούλου και Θεοδωρακίδη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Βασιλική Θεοδωρακίδη φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2019 — MLPS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-304/18) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και προσφυγή κατά παραλείψεως — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Άρνηση της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία βάσει του άρθρου 7 ΣΕΕ — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2019/C 93/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Gibaud, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe και H. Krämer)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 7ης Μαρτίου 2018, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να εξετάσει καταγγελία που αποσκοπούσε στην κίνηση διαδικασίας βάσει του άρθρου 7 ΣΕΕ κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας και, αφετέρου, προσφυγή βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ με αίτημα να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να εξετάσει την καταγγελία αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το *Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS)* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 259 της 23.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019 — Szécsi και Somossy κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-331/18) (¹)

(Αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Παράλειψη της Επιτροπής να λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει την τήρηση, από τα ουγγρικά δικαστήρια, του άρθρου 13 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ και της εθνικής ρυθμίσεως μεταφοράς του στην εσωτερική έννομη τάξη — Απαράδεκτο)

(2019/C 93/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγοντες: István Szécsi (Szeged, Ουγγαρία) και Nóra Somossy (Szeged) (εκπρόσωπος: D. Lazar, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Bertelmann και N. Ruiz García)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση τη βλάβης που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι ενάγοντες λόγω της παραβιάσεως από την Επιτροπή της υποχρεώσεως εποπτείας που αυτή υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον István Szécsi και την Nóra Somossy στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 259 της 23.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Prigent κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-436/18) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Άρνηση της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία λόγω παραβάσεως — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2019/C 93/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Claude Prigent (Caudan, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Bove, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: D. Martin)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2018, να μην εξετάσει την καταγγελία του προσφεύγοντος με την οποία ζητείτο να διαπιστωθεί η φερόμενη παράβαση εκ μέρους των γαλλικών αρχών της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ 2009, L 335, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον *Claude Prigent* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 352 της 1.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2019 — LG Electronics κατά EUIPO — Beko (BECON)

(Υπόθεση T-557/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 93/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωπος: M. Graf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Beko plc (Watford, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιουλίου 2018 (υπόθεση R 41/2018-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Beko plc και LG Electronics, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Η LG Electronics, Inc. φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) ΕΕ C 399 της 5.11.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2019 — Agrochem-Maks κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-574/18 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία oxasulfuron (οξασουλφουρόνη) — Μη ανανέωση της εγκρίσεως για τη διάθεση στην αγορά — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση των συμφερόντων]

(2019/C 93/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Agrochem-Maks d.o.o. (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis, I. Naglis και G. Koleva)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1019 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2018, για τη μη ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας oxasulfuron (οξασουλφουρόνη), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2018, L 183, σ. 14).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2018 — Daimler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-751/18)

(2019/C 93/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daimler AG (Στουτγκάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Wimmer, C. Arhold και G. Ollinger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011 ⁽¹⁾ απόφαση CLIMA/C4/WB/sg Ares(2018) της καθής, της 22ας Οκτωβρίου 2018, με στοιχεία αναφοράς Ares(2018)5413709, καθώς και
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους:

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011 σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 3, της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/158 ⁽²⁾.

- Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η καθής παρέβη το άρθρο 12, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011 σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 3, της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/158, καθότι κατά την εξέταση των εξοικονομήσεων εκπομπών CO₂ παρέκκλιने από την εγκεκριμένη μέθοδο δοκιμών, επειδή εφάρμοσε εσφαλμένο συντελεστή Willans.
2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011 σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 3, της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/158 σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011.
- Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 12, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011 σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 3, της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/158 σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011, καθότι στο πλαίσιο της μεθόδου δοκιμών που εφάρμοσε για τους σκοπούς της ad hoc εξετάσεως παρέλειψε την αναγκαία ειδική προετοιμασία.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011.
- Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η καθής παρέβη το άρθρο 12, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 725/2011, επειδή διέταξε να μη ληφθεί υπόψη η οικολογική καινοτομία για το προηγούμενο έτος, ήτοι για το 2017, καίτοι η διάταξη ρητώς επιτρέπει την έκδοση τέτοιας αποφάσεως μόνο για το επόμενο έτος.
4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.
- Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση της προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας, ο σεβασμός του οποίου επιτάσσεται από τη γενική αρχή του δικαίου περί σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και από το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η καθής επέτρεψε την εκατέρωθεν προβολή των νομικών απόψεων, αλλά εν συνεχεία εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.
5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζεται ότι η απόφαση δεν έχει αιτιολογηθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η καθής μνημονεύει αορίστως μόνον τις παρεκκλίσεις όσον αφορά τη μέθοδο δοκιμών, χωρίς όμως να εκφράζει άποψη επί του κρίσιμου για την έκδοση της αποφάσεως ζητήματος αν και κατά πόσον η μέθοδος δοκιμών απαιτεί ειδική προετοιμασία και αν η καθής έχει εγκρίνει τη μέθοδο δοκιμών αυτή με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/158.

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 725/2011 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την καθιέρωση διαδικασίας για την έγκριση και πιστοποίηση καινοτομικών τεχνολογιών για τον περιορισμό των εκπομπών CO₂ από επιβατικά οχήματα κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 194, σ. 19).

(²) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/158 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2015, για την έγκριση δύο εναλλακτών υψηλής απόδοσης «Robert Bosch GmbH» ως καινοτόμων τεχνολογιών για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από επιβατικά οχήματα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2015, L 26, σ. 31).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2018 — FL Brüterei M-V κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-755/18)

(2019/C 93/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: FL Brüterei M-V GmbH (Finkenthal, Γερμανία), Erdegut GmbH (Finkenthal), Ökofarm Groß Markow GmbH (Lelkendorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Schmidt, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1584⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 2018, με ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 23η Οκτωβρίου 2018, αριθμός L 264/1, το οποίο τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) 889/2008⁽²⁾ ως εξής: «στο άρθρο 42 στοιχείο β', η ημερομηνία "31η Δεκεμβρίου 2018" αντικαθίσταται από την ημερομηνία "31η Δεκεμβρίου 2020"»
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στην FL Brüterei M-V GmbH το ποσό των 2 469 503,44 ευρώ πλέον τόκων υπερημερίας από την ημερομηνία επιδόσεως της αγωγής-προσφυγής, με ετήσιο επιτόκιο ύψους οκτώ ποσοστιαίων μονάδων υπολογιζόμενο με αφετηρία το βασικό επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας· καθώς και
- να αναγνωρίσει ότι η καθής-εναγομένη υποχρεούται να αποκαταστήσει όλες τις περαιτέρω ζημίες που υφίστανται οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, διότι η Επιτροπή με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1584 θέσπισε νέα διετή εξαίρεση βάσει της οποίας όταν «δεν υπάρχει διαθεσιμότητα» βιολογικών νεοσσών επιτρέπεται να εισαχθούν σε μονάδα βιολογικής εκτροφής πουλάδων συμβατικοί νεοσσοί, χωρίς να «περιορί[σει] στο ελάχιστο» απαιτούμενο όριο την εξαίρεση αυτή –ως όφειλε κατά το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007⁽³⁾– προκειμένου η εφαρμογή της εξαίρεσής αυτής να τελεί υπό την προϋπόθεση ότι κανένα εκκολαπτήριο σε ακτίνα 700 χιλιομέτρων από τη θέση της μονάδας εκτροφής πουλάδων δεν διαθέτει βιολογικούς νεοσσούς και ότι η έλλειψη διαθεσιμότητας βιολογικών νεοσσών αποδεικνύεται αφότου αποβεί άκαρπη η σχετική παραγγελία σε τρία εκκολαπτήρια γνωστά ως προμηθευτές βιολογικών νεοσσών και όχι μετά την επικοινωνία με εκκολαπτήρια τα οποία είναι γνωστό ότι δεν διαθέτουν βιολογικούς νεοσσούς.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: ακυρότητα της κανονιστικής πράξεως

- Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη παρέβη την υποχρέωσή της να περιορίσει στο ελάχιστο τις εξαίρεσεις από τον κανόνα που θεσπίζεται με το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007, βάσει του οποίου νεαρά ζώα που προορίζονται για βιολογική εκτροφή πρέπει να γεννιούνται και να εκτρέφονται σε βιολογικές εκμεταλλεύσεις.
- Συναφώς, υποστηρίζεται ότι η παράταση της εξαίρεσής για δύο έτη δεν ανταποκρίνεται στους όρους του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007, ήτοι στον κανόνα ότι οι εξαίρεσεις θα πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο. Κατά τις προσφεύγουσες-ενάγουσες, η έλλειψη ποιοτικών όρων και περιορισμών θα μπορούσε να καταστήσει δυνατή μια καταχρηστική πρακτική, όπως αυτή που η καθής-εναγομένη διαπίστωσε στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

2. Δεύτερος λόγος: ευθύνη βάσει του άρθρου 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ λόγω παραβάσεως τελεσθείσας από τη Διοίκηση

- Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη παρέλειψε να επιβάλει την τήρηση των διατάξεων του άρθρου 42, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 στις Κάτω Χώρες.
- Συναφώς, υποστηρίζεται ότι οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υφίστανται απώλεια εσόδων εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς της καθής-εναγομένης, καθώς η τελευταία δεν υποχρεώνει τις ολλανδικές αρχές σε συμμόρφωση όσον αφορά τη χρήση βιολογικών νεοσσών στη βιολογική εκτροφή πουλάδων.

3. Τρίτος λόγος: ευθύνη για παράνομη άσκηση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, υποστηρίζεται ότι με τη θέσπιση νέας εξαιρέσεως, η οποία υπόκειται μόνο σε χρονικό περιορισμό και όχι σε ποιοτικούς όρους και απαιτήσεις, η καθής-εναγομένη παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 και ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας.

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/1584 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 2018, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 889/2008 σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής, την επισήμανση και τον έλεγχο των προϊόντων (ΕΕ L 264 της 23.10.2018, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής, την επισήμανση και τον έλεγχο των προϊόντων (ΕΕ L 250 της 18.9.2008, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 (ΕΕ L 189 της 20.7.2007, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2018 — AG κατά Ευρώπλ

(Υπόθεση T-756/18)

(2019/C 93/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: AG (εκπρόσωπος: C. Abgar, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρώπλ)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκ μέρους του καθού σιωπηρή απόρριψη του από 2 Ιουλίου 2018 αιτήματός του·
- να υποχρεώσει τον καθού να εκδώσει σε σχέση με τον προσφεύγοντα δεόντως αιτιολογημένη και σύννομη πράξη όσον αφορά την αξίωσή του επί μεριδίου του συνταξιοδοτικού ταμείου της Ευρώπλ· καθώς και
- να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: γενική παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως του προσφεύγοντος όσον αφορά i) την κοινοποίηση διοικητικής πράξεως για την εφαρμογή από τον καθού της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1889 (¹) στην περίπτωση του προσφεύγοντος και ii) την αιτιολόγηση της εν λόγω διοικητικής πράξεως και τη διευκρίνιση του λόγου για τον οποίο μεγάλο μέρος των περιουσιακών στοιχείων του συνταξιοδοτικού ταμείου μεταβιβάστηκε στα κράτη μέλη.
- Συναφώς, υποστηρίζεται ότι ο καθού παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει των θεμελιωδών αρχών της βέλτιστης ευρωπαϊκής διοικητικής πρακτικής και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Πέραν τούτου, ο προσφεύγων διαθέτει έννομο συμφέρον, καθώς μόνο μια αιτιολογημένη απόφαση όσον αφορά τα δικαιώματα που έλκει από το συνταξιοδοτικό ταμείο της Ευρώπλ θα μπορούσε να καταστήσει δυνατή την εκτίμηση της νομιμότητας της μεταβίβασης και την άσκηση ενδεχόμενων περαιτέρω αξιώσεων.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παρεμπόδιων έλεγχος της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1889

- Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζεται ότι, στο πλαίσιο του κατά νόμον ελέγχου, θα μπορούσε να αποδειχθεί ότι η πιθανολογούμενη βάση της πράξεως την οποία παρέλειψε να εκδώσει το καθού ενέχει και κακή χρήση διακριτικής ευχέρειας και, για τον λόγο αυτό, είναι παράνομη. Εν προκειμένω, χρήζει ιδιαίτερης διευκρινίσεως ο λόγος για τον οποίο μεγάλο μέρος των περιουσιακών στοιχείων του συνταξιοδοτικού ταμείου της Ευρωπόλ μεταβιβάστηκε στα κράτη μέλη της Ένωσης.
- Υποστηρίζεται περαιτέρω ότι, για την οικονομία της διαδικασίας και προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο περαιτέρω ενδίκων διαδικασιών, το Δικαστήριο θα μπορούσε να παράσχει στον καθού εκτιμήσεις όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1889, καθόσον, ελλείψει αιτιολογημένης πράξεως, δεν είναι δυνατόν να διενεργηθεί παρεμπόδιων έλεγχος αυτής.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2015/1889 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2015, για τη διάλυση του συνταξιοδοτικού ταμείου της Ευρωπόλ (ΕΕ L 276 της 21.10.2015, σ. 60).

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2018 — Intercontinental Exchange Holdings κατά EUIPO — New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)

(Υπόθεση T-760/18)

(2019/C 93/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Ατλάντα, Τζόρτζια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: R. Hoy, Solicitor, και J. Bowhill, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: New York Mercantile Exchange, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NYMEX BRENT — Υπ' αριθ. 15 333 891 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 102/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2019 — Irish Wind Farmers' Association κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-6/19)**

(2019/C 93/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Ιρλανδία), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Ιρλανδία), Foyle Windfarm Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) και Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: M. Segura Catalán και M. Clayton, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 2018, σχετικά με την ενίσχυση SA.44671 Ιρλανδία — Εκαζόμενη παράνομη κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στον τομέα των ορυκτών καυσίμων υπό μορφή μειωμένων συντελεστών φορολογίας ακινήτων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έναν λόγο ακυρώσεως, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή δεν κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 2015/1589⁽¹⁾, παρά τις αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσεως, προσβάλλοντας συνεπώς τα διαδικαστικά δικαιώματα των προσφευγουσών. Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει δύο σκέλη:

1. Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να είχε εκδώσει επίσημη απόφαση. Η Επιτροπή δεν εξέτασε δεόντως την καταγγελία, όπως επιτάσσουν οι σχετικοί κανόνες της ίδιας της Επιτροπής, και η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 2015/1589.
2. Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να είχε σοβαρές αμφιβολίες ως προς τον χαρακτηρισμό του μέτρου ως μέτρου ενισχύσεως και κατά συνέπεια έπρεπε να είχε κινήσει την προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 2015/1589 επίσημη διαδικασία έρευνας, ειδικότερα και μεταξύ άλλων καθόσον η Επιτροπή αντιλήφθηκε εσφαλμένως το αντικείμενο της καταγγελίας, δεν εξέτασε επαρκώς όλες τις πληροφορίες που οι προσφεύγουσες παρείχαν στο πλαίσιο της καταγγελίας, δεν εξέτασε δεόντως το μέτρο, ακολούθησε δε εσφαλμένη προσέγγιση όσον αφορά την εκτίμηση του επιλεκτικού χαρακτήρα και δεν εξέτασε αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2019 — United States Seafoods κατά EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)**(Υπόθεση T-10/19)**

(2019/C 93/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: United States Seafoods LLC (Σιάτλ, Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C. Spintig, S. Pietzcker και M. Grasse, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας του εικονιστικού σημείου UNITED STATES SEAFOODS στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 365 398 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 817/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2019 — Giulia Moi κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-17/19)

(2019/C 93/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Giulia Moi (XX (*), Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Contini, avvocato)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα [στο εξής: προσφεύγουσα] ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Κυρίως, να ακυρώσει την απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Νοεμβρίου 2018, διά της οποίας επιβεβαιώθηκε η απόφαση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2018, με την οποία επιβλήθηκε κύρωση στην Giulia Moi συνιστάμενη στην απώλεια του δικαιώματος αποζημίωσης διαμονής για χρονικό διάστημα δώδεκα ημερών, λόγω ηθικής παρενοχλήσεως που ασκήθηκε εκ μέρους της κατά των δύο διαπιστευμένων κοινοβουλευτικών βοηθών της.
- Επικουρικώς, εάν παρ' ελπίδα δεν γίνουν δεκτά τα κύρια αιτήματά της και υπό την επιφύλαξη ασκήσεως ενδίκου μέσου, να κρίνει υπερβολική ή/και δυσανάλογα επαχθή την επιβληθείσα πειθαρχική κύρωση και, εν συνεχεία, να επιβάλει την ηπιότερη κύρωση που προβλέπεται στο άρθρο 166, στοιχείο α', του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- Να υποχρεωθεί το καθού-εναγόμενο να της καταβάλει αποζημίωση, κατά την κρίση του, ανερχόμενη σε ποσό 50 000 ευρώ -ή οποιοδήποτε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό που το Γενικό Δικαστήριο θα κρίνει δίκαιο- και να υπάρξει σχετική δημόσια ανακοίνωση κατά τη σύνοδο ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με μέριμνα και υπό την ευθύνη του Προέδρου.
- Να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασεως, της δίκαιης διαδικασίας και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1. Τονίζεται η έλλειψη ερείσματος για την επιβολή της επίμαχης πειθαρχικής κυρώσεως, η οποία προφανώς στηρίχθηκε εξ ολοκλήρου στην έκθεση της συμβουλευτικής επιτροπής η οποία, χωρίς σχετική αιτιολογία, χαρακτηρίζει τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας ως «ηθική παρενόχληση» άνευ αποδείξεων.
2. Είναι επίσης προφανές ότι το Προεδρείο έκανε χρήση της εξουσίας του κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο και καταχρηστικό, δεδομένου ότι τα πραγματικά περιστατικά που προέβαλαν οι βοηθοί οι οποίοι φέρονται να υπέστησαν παρενόχληση, δεν μπορούν να θεωρηθούν ηθική παρενόχληση, κατά το άρθρο 12α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
3. Το Προεδρείο υπέπεσε σε σφάλμα και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά με την απόφασή του όσον αφορά τον ορισμό της ηθικής παρενοχλήσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η ηθική παρενόχληση ορίζεται ως «καταχρηστική διαγωγή» που στοιχειοθετείται από είδη συμπεριφοράς, με προφορικό ή γραπτό λόγο, με χειρονομίες ή πράξεις που γίνονται «επί ορισμένο χρονικό διάστημα, κατά τρόπο επαναληπτικό ή συστηματικό» και πρέπει να νοείται ως μια σειρά εκουσίων επαναλαμβανόμενων και συνεχών αξιόμειπτων πράξεων, οι οποίες πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα να θίγεται η προσωπικότητα, η αξιοπρέπεια ή η φυσική ή ψυχολογική ακεραιότητα ενός προσώπου.
4. Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω διευκρινίσεων ως προς την έννοια της παρενοχλήσεως, από την απλή ανάγνωση των εγγράφων της διαδικασίας προκύπτει ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας δεν στοιχειοθετεί περίπτωση «παρενοχλήσεως» και ότι οι περιορισμένες αιτιάσεις, οι οποίες μάλιστα αφορούν, από απόψεως χρόνου, πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, συνδέονται με την εκπλήρωση των καθηκόντων των βοηθών και την παρουσία τους στην υπηρεσία, προβλήθηκαν δε ως αντίποινα κατά της προσφεύγουσας, διότι ζήτησε την απόλυσή τους.
5. Περαιτέρω, ουδείς εξωτερικός παρατηρητής με φυσιολογική ευαισθησία και γνώση περί του συγκεκριμένου εργασιακού πλαισίου των μελών του Κοινοβουλίου και των άμεσων συνεργατών τους δεν θα μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά που προσάπτεται στην προσφεύγουσα είναι υπερβολική και κατακριτέα και μπορεί να είχε ως αποτέλεσμα να θίχτηκε η προσωπικότητα, η αξιοπρέπεια ή η φυσική ή ψυχολογική ακεραιότητα των εν λόγω βοηθών, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της υψηλής αμοιβής που λαμβάνουν από το Κοινοβούλιο.

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2019 — Pablosky κατά EUIPO — docPrice (mediFLEX easystep)

(Υπόθεση T-21/19)

(2019/C 93/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pablosky, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Tarí Lázaro, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: docPrice GmbH (Koblenz, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mediFLEX easystep — Υπ' αριθ. 15 730 898 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 76/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει το σήμα της ΕΕ υπ' αριθ. 15 730 898 στο σύνολό του όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 10 και 25·
- να της επιδικάσει τα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2019 — Limango κατά EUIPO — Consolidated Artists (limango)**(Υπόθεση T-23/19)**

(2019/C 93/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Limango GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Hauss-Löhde, και M. Mette, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Consolidated Artists BV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης limango — Υπ' αριθ. 6 943 096 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Οκτωβρίου 2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1844/2017-1 και R 2093/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2019 — INC και Consorzio Stabile Sis κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-24/19)**

(2019/C 93/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: INC SpA (Τορίνο, Ιταλία) και Consorzio Stabile Sis SCpA (Τορίνο) (εκπρόσωποι: H.-G. Kamann, F. Louis και G. Tzifa, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 2435 τελικό της 27ης Απριλίου 2018 στις υποθέσεις SA. 49335 (2017/N) και SA.49336 (2017/N) ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ένα μόνο λόγο σε κάθε μία από τις δύο χωριστές υποθέσεις φερόμενων κρατικών ενισχύσεων.

1. Πρώτος λόγος, σχετικός με την υπόθεση SA.49336 (2017/N), με τον οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 ⁽²⁾, καθόσον δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και στο άρθρο 4, παράγραφος 4, και στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589, παρά τις σοβαρές δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά την προκαταρκτική διαδικασία εξέτασης όσον αφορά τη συμβατότητα με την εσωτερική αγορά της κοινοποιηθείσας ατομικής ενισχύσεως σχετικά με ιταλό διαχειριστή αυτοκινητοδρόμου με διόδους (Autostrade per l'Italia SpA).
2. Δεύτερος λόγος, σχετικός με την υπόθεση SA.49335 (2017/N), με τον οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589, καθόσον δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και στο άρθρο 4, παράγραφος 4, και στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589, παρά τις σοβαρές δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά την προκαταρκτική διαδικασία εξέτασης όσον αφορά τη συμβατότητα με την εσωτερική αγορά της κοινοποιηθείσας ατομικής ενισχύσεως σχετικά με ένα δεύτερο ιταλό διαχειριστή αυτοκινητοδρόμου με διόδους (Società Iniziative Autostradali e Servizi Spa).

⁽¹⁾ ΕΕ 2018, C 379, σ. 3.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2019 — Idea Groupe κατά EUIPO –The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)**(Υπόθεση T-29/19)**

(2019/C 93/95)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Langlais, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Logistical Approach BV (Uden, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there μαύρο και άσπρου χρώματος και μπλε αποχρώσεων — Υπ' αριθ. 14 567 184 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 2064/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- να καταδικάσει την εταιρία The Logistical Approach B.V στα δικαστικά έξοδα που θα συνεπάγεται τυχόν παρέμβασή της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2019 — Benavides Torres κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-35/19)

(2019/C 93/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Antonio José Benavides Torres (Καράκας, Βενεζουέλα) (εκπρόσωποι: L. Giuliano και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1656 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1653 ⁽²⁾ του Συμβουλίου κατά το μέρος που οι διατάξεις τους αφορούν προσφεύγοντα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει ένα λόγο, υποστηρίζοντας ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι το όνομά του έπρεπε να διατηρηθεί στους καταλόγους που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, παρά το γεγονός ότι αυτός δεν θα είχε πλέον κανέναν ρόλο στο πλαίσιο των πολιτικών ή στρατιωτικών αρχών της Βενεζουέλας και δεν θα συνδεόταν με αυτές.

(1) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1656 του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα (ΕΕ L 276, 7.11.2018, σ. 10).

(2) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/1653 του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα (ΕΕ L 276, 7.11.2018, σ. 1).

(3) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα (ΕΕ L 295, 14.11.2017, σ. 60).

(4) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2063 του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα (ΕΕ L 295, 14.11.2017, σ. 21).

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2019 — PE Digital κατά EUIPO — Spark Networks Services (ElitePartner)

(Υπόθεση T-36/19)

(2019/C 93/97)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PE Digital GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Spark Networks Services GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ElitePartner — Υπ' αριθ. 5 996 351 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 614/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, ώστε ο λόγος ακυρώσεως του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1 στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 να μην αντιτίθεται στο επίδικο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας, όπως επίσης και τους λοιπούς μετέχοντες στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών σε περίπτωση που αυτοί ασκήσουν παρέμβαση.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 59 , παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, εδάφιο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2019 — Amigüitos pets & life κατά EUIPO – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirit wild and perfect)**(Υπόθεση T-40/19)**

(2019/C 93/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Amigüitos pets & life, SA (Lorca, Ισπανία) (εκπρόσωπος: N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE ONLY ONE by alphaspirit wild and perfect σε άσπρο, κόκκινο και μαύρο χρώμα — Υπ' αριθ. 15 385 719 αίτηση καταχώρισης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 272/2018-4**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που δέχθηκε την ανακοπή κατά της αίτησης καταχώρισης του σήματος της ΕΕ υπ' αριθ. 15 385 719 για προϊόντα των κλάσεων 5 και 31·
- να υποχρεώσει το EUIPO να επικυρώσει την καταχώριση του σήματος της ΕΕ υπ' αριθ. 15 385 719 για όλα τα προϊόντα για τα οποία ζητείται προστασία με το εν λόγω σήμα·
- να καταδικάσει τον παρεμβαίνοντα και, ενδεχομένως, το καθού, στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του EUIPO και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2019 — Globalia Corporación Empresarial κατά EUIPO — Touring Club Italiano (TC Touring Club)

(Υπόθεση T-44/19)

(2019/C 93/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Globalia Corporación Empresarial, SA (Llucmajor, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Gómez López, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Touring Club Italiano (Μιλάνο, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TC Touring Club σε κόκκινο και ανοιχτό γκρι χρώμα — Υπ' αριθ. 15 299 001 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 448/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω παράβασης του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, η οποία συνιστά ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια· και/ή
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και να διαπιστώσει ότι η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος είναι ανεπαρκής ή δεν έχει αποδεικτική αξία· και/ή
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και να διαπιστώσει ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα, εφόσον παραπετεί στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 47, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2019 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-46/19)**

(2019/C 93/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ε. Λευθεριώτου, Α.-Ε. Βασιλοπούλου)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος της με το οποίο κατά το κεφάλαιό της με το οποίο επιβάλλονται στην Ελληνική Δημοκρατία εφάπαξ και κατ'αποκοπήν δημοσιοοικονομικές διορθώσεις, ανερχόμενες σε ακαθάριστο ποσό 25 092 988,84 ευρώ και καθαρό 24 851 438,56 ευρώ σε συνέχεια της έρευνας ΑΑ/2016/013/GR για τις στρεμματικές ενισχύσεις κατά τα έτη αιτήσεων 2015/2016 (οικονομικά έτη 2016 και 2017, σελίδες 63-74 της συνοπτικής έκθεσης) και να καταδικαστεί η καθή στη δικαστική δαπάνη της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης.

1. Ο πρώτος λόγος ακύρωσης ερείδεται επί της παράβασης από την Επιτροπή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού 1307/2013 ⁽¹⁾, ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του ορισμού του «μονίμου βοσκοτόπου».
2. Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 18 παράγραφος 5 του κανονισμού 640/2014 ⁽²⁾, των κατευθυντήριων οδηγιών της ποιοτικής αξιολόγησης του ΣΑΑ (Executable Test Suite (ETS) LPIS data quality measures, version 6.0) και της αρχής της αναλογικότητας.
3. Ο τρίτος λόγος ακύρωσης αντλείται από έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας στο κεφάλαιο της καθής με το οποίο επιβάλλονται πλέον της κατ'αποκοπήν και εφάπαξ διορθώσεις.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σελ. 608).

⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 640/2014 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου και τους όρους απόρριψης ή ανάκτησης πληρωμών καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις που εφαρμόζονται στις άμεσες ενισχύσεις, τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (ΕΕ 2014, L 181, σελ. 48).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL